

NR 2

MARZEC-KWIECIEŃ
ROK XVI (2007)

SKALPEL

BIULETYN WOJSKOWEJ IZBY LEKARSKIEJ

ISSN 1230-493x

Sprawozdania z działalności organów WIL w 2006 r.

Jubileusz prof. Stanisława Barcikowskiego

Historia kształcenia podyplomowego urologów w WP

Dr Jan Stanko – lekarz epoki polskiego renesansu

22 Wojskowy Szpital Uzdrawiskowo – Rehabilitacyjny w Ciechocinku

22 Wojskowy Szpital Uzdrawiskowo – Rehabilitacyjny w Ciechocinku położony w otoczeniu pięknego parku zaprasza na leczenie uzdrawiskowe oraz rehabilitację o profilach:

Kardiologicznym i chorób naczyń
Reumatologicznym
Ortopedycznym
Neurologicznym
Chorób układu oddechowego
Cukrzycy i otyłości
Kobiety po mastektomii

Realizujemy leczenie w systemie stacjonarnym i ambulatoryjnym na skierowania z Narodowego Funduszu Zdrowia oraz PEŁNOPŁATNE.

POSIADAMY:

- ✓ Pokoje 1 – i 2 – osobowe z łazienką, TV satelitarną, telefonem, radiem
- ✓ Nowoczesny Zakład Przyrodoleczniczy – wykonujemy ok. 40 rodzajów zabiegów, w tym także zabiegi leczniczo – rehabilitacyjne z wykorzystaniem surowców naturalnych (solanki, borowiny)
- ✓ KRIOKOMORE
- ✓ Basen z atrakcjami wodnymi: 4 tory pływackie, sztuczna rzeka, masaże karku, jacuzzi, gejzery podwodne oraz sauna fińska i łaźnia parowa
- ✓ Salę konferencyjną z wyposażeniem audiowizualnym
- ✓ Fitness Club
- ✓ Parking strzeżony

OFERUJEMY:

- ✓ Całodobową opiekę medyczną
- ✓ Konsultacje specjalistyczne
- ✓ Psychoterapię
- ✓ Ozonoterapię
- ✓ Diagnostykę medyczną wykonywaną na nowoczesnej aparaturze i laboratoryjną w zakresie ww. profili leczniczych ze szczególnym uwzględnieniem kardiologii
- ✓ Całodzienną wyżywienie (śniadanie, obiad, kolacja) w tym diety (m.in. przeciwmiażdżycowa, niskokaloryczna, lekkostrawna, cukrzycowa)

22 Wojskowy Szpital Uzdrawiskowo - Rehabilitacyjny SP ZOZ
ul. Wojska Polskiego 5, 87-720 Ciechocinek,
www.sanatorium-wojskowe.ciechocinek.pl,
office@sanatorium-wojskowe.ciechocinek.pl

Rezerwacja i informacja: (054) 283 3211 wew. 3584 lub 3684

Dawno temu, jeszcze przed erą kapitalizmu mówiło się, że w naszym kraju musi być bardzo źle skoro prasa, radio i telewizja pełne były informacji o korupcji w służbie zdrowia i o niegodziwym postępowaniu wobec chorych. I tylko nikt wówczas nie mówił, że to „socjalistyczne” państwo przeznaczało niespełna 3% PKB na ochronę zdrowia swoich obywateli.

Dzisiaj jest podobnie. Nasi wielcy i mali politycy tylko mówią, że trzeba i że należy coś poprawić, coś zmienić. I są to jedynie hasła albo pomysły takie jak: wcielić wszystkich opornych lekarzy w kamasze lub zakazać wyjazdów za chlebem do innych krajów oraz wiele innych. A na ochronę zdrowia nadal przeznaczają się ok. 3% PKB, czyli w ciągu ostatnich prawie dwudziestu lat nic się nie zmieniło, żadnej poprawy, no i jak zwykle winni są pracownicy ochrony zdrowia, a nie politycy. Na dodatek Ministerstwo Zdrowia zamiast skorzystać z doświadczeń światowych jak organizować całokształt procesów ochrony zdrowia, by za przeznaczone na ten cel środki finansowe dać Polakom medycynę na przyzwoitym, europejskim poziomie wymyśla różne pozorne działania.

No cóż, na Miodowej także krzyżują się najróżniejsze interesy i poglądy, a o pacjencie i lekarzu przypomina się, gdy jest to wygodne.

Słynna już instytucja antykorupcyjna i szczucie wszystkich przeciw pracownikom ochrony zdrowia, nie tylko lekarzom, jak do tej pory nie poprawiła ogólnej sytuacji. Ale szumu medialnego i uśmiechów ministra Religi było co nie miara.

Tak na marginesie chciałbym spytać Pana Ministra Zdrowia: czy w prywatnych placówkach i szpitalach istnieje korupcja? Chyba nie? A dlaczego? Bo tam inaczej rozlicza się pracę, płaci się za pracę i wiedzę, a nie za etat; bo pacjent, który do kasy firmy wpłaca pieniądze za wybraną usługę na dodatek domaga się uprzejmości, fachowości i etycznego podejścia do siebie

w myśl zasady „płacę i wymagam” i drugi raz nie chce dawać nikomu pieniędzy.

Sadzę, że to wie także Pan Minister i jego doradcy. Ale łatwiej krzyścić „łapaj złodzieja”, niż wymyślić coś mądrego, co na dodatek poprawi sytuację w ochronie zdrowia.

Drugim, zastępczym pomysłem, na który liczy Ministerstwo Zdrowia jest pomysł zamiany systemu ordynatorskiego na konsultancki. I bez znaczenia jest to, że nawet ministerstwo do końca nie wie, na czym polega ten system. By omamić społeczeństwo i lekarzy rozpoczyna się dyskusje zastępcze, bicie piany – a czas leci i już 1/3 kadencji przeleciała. I oby tak dalej – też się przeżyje.

By wprowadzić system konsultancki należy najpierw zaproponować:

- radykalne zmiany wielu ustaw i w ślad za tym rozporządzeń ministra zdrowia oraz kilku innych resortów;
- zmianę całego systemu kształcenia przed- i podyplomowego lekarzy, byśmy nie pozbyli się następnej grupy wyszkolonych fachowców, by nie było – tak jak do tej pory – blokowania dostępu do specjalizacji i konkurencji na rynku zdrowia;
- zmianę statutów i regulaminów organizacyjnych prawie 700 szpitali, w tym także systemu organizacyjnego szpitali klinicznych i stanowisk kierowników klinik. Czy Pan Minister zdaje sobie sprawę z kim zadziera? A może to tylko znów gra pozorów i tworzenie szumu medialnego?

Następnym i chyba również chybionym pomysłem są dodatkowe ubezpieczenia zdrowotne, które za małe pieniądze mają pozwolić chorym wybierać mniejsze i bardziej komfortowo wyposażone sale chorych, lepsze i droższe posiłki, być może podawane na miśnięńskiej porcelanie. Tylko czy chorym o to właśnie chodzi? Oni chcą być lepiej i skutecznie lecze-

ni, z wykorzystaniem najnowszych metod diagnostycznych i terapeutycznych, a tego takie ubezpieczenie nie przewiduje. Komfort sali raczej nie ma tu znaczenia. Ta gra pozorów ma zapewne zastąpić oczekującą nas dyskusję czy za pieniądze ze składek wszystko się nam należy.

Czy może systemu zabezpieczeniowego nie należy wreszcie zamienić na typowy ubezpieczeniowy? Płacę składki i to duże, a i tak bez pewnych układów nie mogę skorzystać z tego za co płacę – często słyszymy to z ust osób dobrze zarabiających i płacących duże składki na tzw. ubezpieczenie zdrowotne. Przede wszystkim to oni domagają się dobrego traktowania, leczenia na najwyższym poziomie i szybko, bo nie mają czasu na chorowanie. A co im może Ministerstwo Zdrowia zaofiarować? Nic, tylko dyskusje o pozornych problemach, dla poważnych z pozoru polityków i decydentów. A może należałoby jednak skorzystać z tego co już na świecie wymyślono, przeciwczono i co funkcjonuje, a pozorne dyskusje zostawić na Miodowej?

Bardzo proszę szanowne koleżanki i kolegów o swoje opinie i przemyślenia dotyczące spraw tu poruszonych.

Konrad MAĆKOWIAK
wiceprzewodniczący RL WIL

WYDAWCA:

Wojskowa Izba Lekarska
ul. Koszykowa 78
00-909 Warszawa

tel. (0-22) 6211211
(0-22) 6210493

tel. MON: 845675
845653

tel./fax MON: 845580

e-mail: wojsko@hipokrates.org
www.wil.oil.org.pl

Konto WIL:

PKO BP S.A.
IX O/Warszawa
50 1020 1097 0000 7802 0001 6741

Redaktor naczelny:

Zbigniew Ulanowski
e-mail: z.ulanowski@wp.pl
tel. (0-22) 621 04 93 w. 5 lub 184

Sekretarz redakcji:

Ewa Kapuścińska
e-mail: ewka@naszemedi.com.pl

Rada Redakcyjna:

Marian Brocki
Krzysztof Chomiczewski
Kazimierz Cieślík
Sławomir Marat

Zdjęcie na I okładce: Pałac Paca,
siedziba Ministerstwa Zdrowia
przy ul. Miodowej w Warszawie
fot.: Zbigniew Ulanowski

Druk:

Zakład „Poligraf”
tel. (0-22) 665-27-08

Nakład: 4350 egz.

ISSN 1230-493x

Redakcja zastrzega sobie prawo
dokonywania skrótów i zmian
redakcyjnych w nadsyłanych
tekstach.

Redakcja nie ponosi
odpowiedzialności za treść listów
do redakcji, ogłoszeń i reklam.

Spis treści

nr 2/2007

Szpalta Prezesa – <i>Konrad Maćkowiak</i>	1
Od redakcji – <i>Zbigniew Ulanowski</i>	2
Rejestr podmiotów kształcących w świetle nowych przepisów	3
Posiedzenie Rady Lekarskiej WIL z 18 grudnia 2006 r.	4
Posiedzenie Rady Lekarskiej WIL 26 stycznia 2007 r.	5
Sprawozdanie z działalności Rady Lekarskiej WIL za 2006 r.	8
Sprawozdanie Skarbnika WIL za 2006 r.	9
Bilans WIL na dzień 31.12.2006 r.	11
Prowizorium budżetowe Wojskowej Izby Lekarskiej na 2007 r.	11
Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej WIL za 2006 r.	12
Sprawozdanie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej WIL za 2006 r.	12
Sprawozdanie z działalności Sądu Lekarskiego WIL za 2006 r.	14
Sprawozdanie Komisji ds. Rejestru Lekarzy, Wydawania Prawa Wykonywania Zawodu i Prywatnych Praktyk Lekarskich WIL	15
Jubileusz Profesora – <i>Marian Brocki</i>	16
Historia kształcenia podyplomowego w dziedzinie urologii w Wojsku Polskim – <i>Eugeniusz Miękoś</i>	19
Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Psychologów i Psychiatrów WP	24
Generał Pana Boga – <i>Jerzy Jędrzejek</i>	26
Doktor Jan Stanko – <i>Witold Lisowski</i>	28
Pierwsza Międzynarodowa Konferencja Studentów Medycyny i Młodych Lekarzy na temat Medycyny Rodzinnej	32

WOJSKOWA IZBA LEKARSKA

Przewodniczący WIL: *prof. dr hab. med. Marian Brocki*
Wiceprzewodniczący WIL: *lek. dentysta Bogdan Barut*
pplk lek. Piotr Dzięgielewski
lek. Konrad Maćkowiak
plk lek. Jerzy Chmielewski
Sekretarz WIL: *dr n. med. Marian Dóczyński*
Zastępca Sekretarza WIL: *dr n. med. Zbigniew Zaręba*
Skarbnik WIL: *lek. Jerzy Staszczuk*
Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: *prof. dr hab. med. Krzysztof Chomiczewski*
Przewodniczący Sądu Lekarskiego: *plk lek. Sławomir Marat*
**Przewodniczący Komisji ds. Rejestru Lekarzy i Wydawania Prawa
Wykonywania Zawodu oraz Prywatnych Praktyk Lekarskich:** *dr n. med. Zbigniew Zaręba*

BIURO WIL

Dyrektor Biura WIL: *dr n. med. Kazimierz Cieślík*
Sekretariat Biura WIL: *Ewa Petaś*
tel. (0-22) 621 12 11 w. 179
tel. (0-22) 621 04 93
Główna Księgowa: *Anna Rosowska*
tel. (0-22) 621 04 93 w. 174
Sąd Lekarski: *mgr Bogdan Sieradzki*
tel. (0-22) 621 04 93 w. 178
**Rejestr lekarzy oraz
praktyki prywatne:** *mgr Edyta Klimkiewicz*
Patrycja Wonałowska
tel. (0-22) 621 04 93 w. 2 lub 175
fax (0-22) 621 04 93 w. 195
Składki członkowskie: *mgr Dominika Sałapa*
tel. (0-22) 621 04 93 w. 180
SKOK Izby Lekarskich: *Elżbieta Walczak*
tel. (0-22) 684 56 75 w. 180,
pon. 8-13, wt. i czw. 14-18

Godziny pracy biura WIL: poniedziałek-piątek: 8.00-15.00

Chociaż kalendarzowa zima jeszcze trwa, już zaczyna być gorąco. W przenośni i dosłownie. I to bynajmniej nie z powodu, jak dowodzą niektórzy, tzw. efektu cieplarnianego, ale z emocji rozpala-nych przez OZZL przygotowania-
mi do wielkiego, wiosennego strajku lekarzy, a może i ogółu pracow-ników ochrony zdrowia. Jak tym razem wyjdzie – czas pokaże. A powód jest ten sam jak przed ro-kiem – żądania płacowe. Komu i ile, wiedzą wszyscy, więc nie będę powtarzać. Wywalczony ubiegłorocznym protestem pod-wyżki mało kogo zadowolili. Mia-ło być średnio 30%, a wyszło tyl-ko „średnio” i nie dla wszystkich. Rząd ze swoich dokonań jest bar-dzo zadowolony, środowisko me-dyczne wyraźnie nie. Rozczarowa-nie pogłębił minister zdrowia gdy zdecydowanie stwierdził, że na żadne podwyżki w tym roku nie ma co liczyć i że tak wielkich podwy-żek nie dostała w ubiegłym roku

żadna grupa zawodowa. Najogól-niej mówiąc – kasa jest pusta.

Oczekiwania, wreszcie żądania płacowe służby zdrowia, od zawsze uważano za nazbyt wygórowane. Tak jest i teraz. Jakby na złość pra-wemu i sprawiedliwemu rządowi, le-karzom zachciało się dodatkowo, płatnego, dwutygodniowego urlopu na doksztalcanie i możliwości zmniej-szania podatku o koszty związane z tym właśnie doksztalcaniem. Tego już za wiele – słyszy się tu i ówdzie – przecież doksztalcają się nie tylko lekarze. Owszem, ale to właśnie na lekarzach obowiązek ten ciąży do-datkowo z mocy ustanowionego pra-wa i to oni poniosą konsekwencje, także materialne, jego niedopełnie-nia. Wiedza jest towarem coraz droż-szym. Jaki wydatek ponieść musi lekarz na zdobycie każdego tzw. punktu edukacyjnego rachmistrze z ministerstwa finansów powinni z łatwością sobie i parlamentarystom odpowiedzieć. Środowisko le-karskie czeka na stosowne ulgi.

Zapewne nie odkrywam nicze-go nowego stwierdzeniem, że im dłużej pozostawać będą nierozwią-zane bolączki służby zdrowia, tym trudniej wszystkim będzie, w nie-zbyt już odległej przyszłości prze-łknąć „tę żabę” zaniechań, to nie sposób go ciągle, niczym mantry, nie powtarzać.

Zbigniew UŁANOWSKI

Rejestr podmiotów kształcących w świetle nowych przepisów

Podmioty (tzn. organizatorzy kształcenia) zamie-rzające wykonywać działalność w zakresie kształ-cenia podyplomowego lekarzy i lekarzy dentystów, mogą prowadzić taką działalność jedynie po uzyskaniu wpisu do rejestru prowadzonego przez właściwą okręgową izbę lekarską.

Tak stanowi rozporządzenie ministra zdrowia z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie rejestru podmiotów prowa-dzących kształcenie podyplomowe lekarzy i lekarzy dentystów (Dz.U. z 22 grudnia 2006 r. nr 239 poz. 1739). Rozporządzenie to, które weszło w życie po 14 dniach od jego ogłoszenia (6 stycznia 2007 r.), wypełniło lukę prawną, powstałą po uchyleniu przez Naczelną Radę Lekarską uchwały nr 104/05/IV NRL z dnia 11 lutego 2005 r. w sprawie sposobu, warunków oraz trybu wpisu do rejestru okręgowej izby lekarskiej podmiotów pro-wadzących doskonalenie zawodowe lekarzy i lekarzy dentystów oraz zasad prowadzenia tego rejestru oraz akredytacji form kształcenia.

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb postępowania w sprawach dokonywania wpisu do rejestru podmiotów pro-

wadzących kształcenie podyplomowe lekarzy i lekarzy dentystów;

- 2) wzory dokumentów:
 - a) wniosku o wpis do rejestru;
 - b) informacji o formie kształcenia, o której mowa w art. 19c ust. 5 ustawy z dnia 5 grud-nia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty,
 - c) zaświadczenia o wpisie do rejestru;
- 3) sposób prowadzenia rejestru;
- 4) wysokość opłaty za wpis do rejestru.

Wzory dokumentów wymienione w pkt. 2 lit. a i b są dostępne do pobrania w formacie pdf ze strony internet-owej Wojskowej Izby Lekarskiej (www.wil.oil.org.pl).

Wszystkich organizatorów kształcenia powyższym zainteresowanych zachęcamy do uważnej lektury roz-porządzenia ministra zdrowia. Pozwoli to uniknąć błę-dów w ww. dokumentach składanych do OIL i ułatwi dopełnienie wymaganych procedur zgodnie z obowią-zującym prawem.

(red.)

Posiedzenie Rady Lekarskiej WIL

18 grudnia 2006 r.

Ostatnie w 2006 roku posiedzenie Rady Lekarskiej WIL odbyło się 18 grudnia. Wzięło w nim udział 18 członków Rady oraz Przewodniczący Sądu Lekarskiego, płk lek. Sławomir Marat, Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, prof. dr hab. med. Krzysztof Chomiczewski, Przewodniczący Komisji Rewizyjnej, dr Ryszard Zachar i – jak zwykle – dyrektor Biura WIL, dr n. med. Kazimierz Cieślik, mec. Andrzej Niewiadomski oraz redaktor naczelny „Skalpela”, Zbigniew Ulanowski. Przewodniczył posiedzeniu prof. dr hab. med. Marian Brocki.

Przedstawiony porządek posiedzenia Rada przyjęła bez uwag, po czym prof. M. Brocki złożył syntetyczne sprawozdanie z posiedzenia NRL z dnia 15 grudnia 2006 r., na którym, jak powiedział, omawiano m. in. sprawy dotyczące nowych zasad opłacania składek członkowskich, tworzonej przez ministra zdrowia sieci szpitali, proponowany przez NRL projekt zmian w systemie kar wymierzanych lekarzom przez sądy lekarskie. Wiceprzewodniczący WIL, kol. K. Maćkowiak poinformował natomiast o problemach jakimi zajmował się odbyty niedawno Krajowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Związku Zawodowego Lekarzy w Łańsku, w którym jako gość uczestniczył. Zwrócił uwagę na dwie z podjętych na zjeździe uchwał: dotyczącą prywatyzacji służby zdrowia oraz samozatrudnienia lekarzy czyli kontraktów. Powiedział też o prowadzonych przez ZZL przygotowaniach do walnych strajków służby zdrowia w kwietniu 2007 r., które wg założeń w 2-3 dni objąć mają cały kraj.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej WIL, prof. K. Chomiczewski zwrócił uwagę na rosnącą liczbę skarg na lekarzy wpływających do biura Rzecznika, z których nie wszystkie są jednak uzasadnione i w około 30% przypadków spotykają

się z odmową wszczęcia postępowania. Poinformował też, że w sytuacji gdy sprawa jest przedmiotem postępowania prokuratury zwraca się do Sądu Lekarskiego WIL o zwieszenie postępowania sądu lekarskiego. Przewodniczący Sądu Lekarskiego WIL, płk S. Marat dodał, że sądy powszechne wymierzają lekarzom coraz bardzo ostre kary.

Przewodniczący Komisji ds. Rejestru, Wydawania Prawa Wykonywania Zawodu i Prywatnych Praktyk kol. Zbigniew Zaręba złożył sprawozdanie z działalności komisji w 2006 roku. Przedstawił też propozycję dokonania zmian w uchwale dotyczącej zwrotu kosztów członkom komisji wizytującym gabinety prywatne. Po przedyskutowaniu problemu Rada zdecydowała, że decyzja w tej sprawie podjęta zostanie na styczniowym posiedzeniu.

Na wniosek kol. Z. Zaręby Rada Lekarska WIL podjęła ponadto następujące uchwały:

- **nr 347/06/V** – w sprawie składu osobowego Komisji WIL ds. Rejestru, Wydawania Prawa Wykonywania Zawodu i Prywatnych Praktyk oraz Zespołu Konsultacyjnego wspierającego pracę Komisji;

- **nr 317/06/V** – w sprawie skreślenia lekarza z listy Wojskowej Izby Lekarskiej z powodu przeniesienia do innej okręgowej izby lekarskiej:

1. lek. Leszek Kocielski – ubył do OIL w Opolu
2. lek. Piotr Styrkosz – ubył do BIL w Bielsku Białej
3. lek. Krzysztof Winkler – ubył do WIL w Poznaniu
4. lek. Tomasz Wolny – ubył do OIL w Krakowie
5. lek. Paweł Zienkiewicz – ubył do WIL w Poznaniu.

Radzie Lekarskiej przedstawionych zostało też ogółem 28 wniosków w sprawie dokonania wpisu do reje-

stru indywidualnych praktyk lekarskich, indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich, w sprawie dodania lub skreślenia adresu wykonywania praktyk, skreślenia z rejestru indywidualnych praktyk lekarskich oraz dodania kolejnej dziedziny wykonywanej praktyki – po czym Rada podjęła stosowne uchwały.

Sekretarz RL WIL kol. M. Dólczyński przedstawił Radzie do zapiniowania wnioski Przewodniczącego CWKL dotyczące kandydatów na stanowiska kierownicze w pionie orzecznictwa wojskowo-lekarskiego. Rada jednogłośnie udzieliła poparcia niżej wymienionym lekarzom:

1. ppłk. dr. **Jerzemu Roźniatowskiemu** – na stanowisko zastępcy Przewodniczącego CWKL w Warszawie;
2. ppłk. dr. **Janowi Ratajczakowi** – na stanowisko Przewodniczącego RWKL w Warszawie;
3. kpt. lek. **Włodzimierzowi Jaworskiemu** – na stanowisko zastępcy Przewodniczącego TWKL w Kołobrzegu.

Po wysłuchaniu informacji skarbnika o wykorzystaniu środków finansowych z dotacji MON, Rada Lekarska podjęła decyzję o zakupie na potrzeby Biura WIL sprzętu komputerowego i biurowego, oprogramowania oraz o zakupie literatury fachowej dla zastępców Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i członków Sądu Lekarskiego.

W części końcowej posiedzenia Rada wstępnie zdecydowała o odbyciu Zjazdu Budżetowego w końcu marca 2007 roku oraz przyjęła zaproponowane terminy swoich i Prezydium RL WIL posiedzeń w pierwszym półroczu 2007 r.

Posiedzenie Rady zakończyło się spotkaniem oplatkowym w trakcie którego składano sobie życzenia świąteczne i noworoczne.

Z. U.

Posiedzenie Rady Lekarskiej WIL

26 stycznia 2007 r.

Mimo niesprzyjających warunków pogodowych spowodowanych atakiem prawdziwej zimy na styczniowe posiedzenie Rady Lekarskiej WIL przybyło aż 21. jej członków. I dobrze się stało, bo spraw jakimi zajęła się Rada było niemało.

Posiedzenie otworzył, a następnie mu przewodniczył prof. Marian Brocki. Bez uwag i zmian przyjęto porządek posiedzenia, a następnie wysłuchano krótkich relacji wiceprzewodniczących RL WIL, Jerzego Chmielewskiego i Piotra Dziegielewskiego oraz skarbnika WIL, Jerzego Staszczuka z posiedzeń komisji problemowych NRL (m.in. komisji ds. współpracy międzynarodowej, komisji organizacyjnej i finansowo-budżetowej), które odbyły się w NIL w dniach 19-20 stycznia 2007 r.

Istotną część posiedzenia wypełnił Przewodniczący Komisji ds. Rejestru, Wydawania Prawa Wykonywania Zawodu i Prywatnych Praktyk, kol. Zbigniew Zaręba, który przedstawił pakiet spraw dotyczących wizytacji prywatnych gabinetów lekarskich i wiążącą się z tym przedsięwzięciem potrzebę podjęcia szeregu uchwał. Na jego wniosek Rada podjęła uchwały:

- **nr 350/07/V** – w sprawie internetowej ewidencji praktyk lekarskich;
- **nr 352/07/V** – w sprawie zatwierdzenia składu zespołów wizytacyjnych;
- **nr 351/07/V** – dotyczącą zmiany uchwały w sprawie zasad i trybu zwrotu kosztów podróży oraz innych uzasadnionych wydatków poniesionych przez członków Zespołów Wizytacyjnych WIL ds. Praktyk Lekarskich;
- **nr 348/07/V** – w sprawie skreślenia lekarzy z listy WIL z powodu przeniesienia do innych OIL:
 - lek. Dariusz Drabik ubył do BIL w Bydgoszczy
 - lek. Andrzej Stelmasiak ubył do OIL w Gdańsku
 - lek. Jerzy Wojdyn ubył do OIL w Łodzi
 - lek. Jarosław Mierka ubył do OIL w Gdańsku

– lek. Andrzej Kowal ubył do DIL we Wrocławiu;

- **nr 349/07/V** w sprawie przyjęcia w poczet członków WIL lek. dent. Anna Martynowicz.

Kol. Z. Zaręba przedstawił ponadto do decyzji RL WIL 38 wniosków w sprawie dokonania wpisu do rejestru indywidualnych praktyk lekarskich, indywidualnych specjalistycznych praktyk lekarskich, w sprawie dodania lub skreślenia adresu wykonywania praktyk, skreślenia z rejestru indywidualnych praktyk lekarskich oraz dodania kolejnej dziedziny wykonywanej praktyki, a Rada podjęła stosowne uchwały.

Na wniosek skarbnika WIL, kol. J. Staszczuka Rada Lekarska podjęła uchwałę w sprawie ustalenia dla wiceprzewodniczących, sekretarza i skarbnika RL WIL oraz Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i Przewodniczącego Sądu Lekarskiego WIL ryczałtu na rozmowy służbowe z prywatnych telefonów komórkowych w wysokości 100 zł miesięcznie. Zgłoszoną przez kol. J. Staszczuka propozycję wprowadzenia, wzorem innych OIL, ryczałtu finansowego za udział w posiedzeniach Rady i Prezydium Rady Lekarskiej, zdecydowano odłożyć i przedstawić ją do decyzji Zjazdu Lekarzy Delegatów WIL w marcu br.

Sekretarz RL WIL, kol. M. Dóczyński przedłożył Radzie wnioski dotyczące zaopiniowania kandydatów na stanowiska kierownicze w wojskowej służbie zdrowia. Rada jednogłośnie udzieliła poparcia ppłk. dr. **Krzysztofowi Ścisłowskiemu**, przewidywanemu do objęcia stanowiska ordynatora Oddziału Urologii w 5. Wojskowym Szpitalu Klinicznym z Polikliniką w Krakowie.

Rozpatrzenie kilku innych wniosków odłożono do następnego posiedzenia Rady Lekarskiej z powodu braku opinii konsultantów wojskowej służby zdrowia.

Ważnym momentem styczniowego posiedzenia było powołanie Komitetu Organizacyjnego XXIII Zjazdu Lekarzy

Delegatów WIL. W skład komitetu powołani zostali:

1. Przewodniczący – kol. Marian Dóczyński
2. Członkowie: Jerzy Staszczuk, Kazimierz Cieślak, Anna Rosowska, Bogdan Sieradzi, Jarosław Wojciechowski.

Rada podjęła też decyzję o wyasygnowaniu środków finansowych na potrzeby zorganizowania i przeprowadzenia Zjazdu.

Redaktor naczelny biuletynu „Skalpel” złożył roczne sprawozdanie z działalności redakcji. Dokonał podsumowania działalności wydawniczej w 2006 r., kładąc szczególny akcent na jej aspekt finansowy. Przedstawił też najnowszą ofertę wydawcy „Lekarza Wojskowego” na przygotowanie i druk „Skalpela”. Po dyskusji nad sprawozdaniem i przedstawioną ofertą wydawniczą Rada Lekarska w drodze głosowania przyjęła sprawozdanie redaktora i zdecydowała o wydawaniu biuletynu w 2007 roku pod tą samą redakcją i na dotychczasowych zasadach.

W końcowej części posiedzenia Rada zapoznana została z ofertą złożoną WIL przez przedstawicieli Medycznej Platformy Edukacyjnej, a dotyczącą dostępu przez internet do kursów doskonalących dla lekarzy i lekarzy dentyków – członków WIL. Kursy te, dla lekarzy opłacających składki członkowskie, mogłyby być dostępne nieodpłatnie, a korzystający z nich uzyskiwaliby po 2 punkty edukacyjne za każdy zaliczony kurs. Koszty przedsięwzięcia na rzecz MPE ponosiłaby Wojskowa Izba Lekarska, wnosząc comiesięcznie opłatę, której wysokość wymaga jeszcze uzgodnień z MPE. Podjęcie decyzji przez WIL o skorzystaniu z tej oferty zależeć będzie w znacznej mierze od skali zainteresowania korzystaniem z tej formy doskonalenia przez członków WIL i wynegocjowanej kwoty opłat. Generalnie oferta spotkała się z zainteresowaniem i pozytywnym odbiorem przez Radę Lekarską WIL.

Z. U.

Uchwała nr 350/07/V
Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej
z dnia 26 stycznia 2007 roku
w sprawie internetowej ewidencji praktyk lekarskich

Na podstawie art. 25 pkt 1a i 6 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. nr 30, poz. 158 z późn. zm.) oraz § 1 uchwały nr 99/04/IV Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie internetowej ewidencji świadczeniodawców sektora niepublicznego uchwała się, co następuje:

§ 1

Tworzy się internetową ewidencję praktyk lekarskich członków Wojskowej Izby Lekarskiej.

§ 2

Internetowa ewidencja praktyk lekarskich zwana dalej „ewidencją” jest prowadzona w sposób elektroniczny i umieszczana na stronach internetowych Wojskowej Izby Lekarskiej i Naczelnej Izby Lekarskiej.

§ 3

1. Ewidencja zawiera informacje o lekarzach i lekarzach dentystach członkach WIL, udzielających świadczeń zdrowotnych w ramach:
 - a. indywidualnej praktyki lekarskiej,
 - b. indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej,
 - c. grupowej praktyki lekarskiejoraz
- d. o lekarzach i lekarzach dentystach udzielających świadczeń zdrowotnych w niepublicznych zakła-

dach opieki zdrowotnej, którzy są właścicielami lub współwłaścicielami tych zakładów.

2. Zakres informacji umieszczonych w ewidencji powinien pokrywać się z informacjami wymienionymi we wniosku, którego wzór stanowi załącznik do uchwały.

§ 4

1. Wpis lekarza i lekarza dentysty, o którym mowa w § 3 ust. 1 do ewidencji następuje na podstawie indywidualnego zgłoszenia zainteresowanego lekarza lub lekarza dentysty.
2. Zgłoszenie do ewidencji następuje na wniosku, o którym mowa w § 3 ust.2

§ 5

W przypadku zgłoszenia do ewidencji lekarzy udzielających świadczeń zdrowotnych w niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, które są ich własnością lub współwłasnością pobiera się opłatę w kwocie czterystu złotych za dokonanie wpisu do ewidencji.

§ 6

Wzór wniosku, o którym mowa w § 3 ust. 2 zostanie opublikowany na stronie internetowej Wojskowej Izby Lekarskiej i Naczelnej Rady Lekarskiej.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

SEKRETARZ RADY LEKARSKIEJ WIL
dr n. med. **Marian DÓJCZYŃSKI**

PRZEWODNICZĄCY RADY LEKARSKIEJ WIL
prof. dr hab. med. **Marian BROCKI**

Załącznik do uchwały nr 350/07/V Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej z dnia 26 stycznia 2006 r.

Wniosek o wpisanie do Ewidencji Świadczeniodawców Sektora Niepublicznego prowadzonej przez Wojskową Izbę Lekarską w Warszawie udzielających świadczeń zdrowotnych na obszarze jej działania

Uchwała nr 352/06/V
Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej
z dnia 26 stycznia 2007 roku
w sprawie zatwierdzenia składu zespołów wizytacyjnych

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 17.05.1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. nr 30 poz. 158 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

Rada Lekarska Wojskowej Izby Lekarskiej w Warszawie zatwierdza skład zespołów wizytacyjnych, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik nr 1 do Uchwały nr 352/07/V
z dn. 26 stycznia 2007 r.

SKŁAD ZESPOŁÓW WIZYTACYJNYCH WIL

SEKRETARZ RADY LEKARSKIEJ WIL
dr n. med. **Marian DÓJCZYŃSKI**

PRZEWODNICZĄCY RADY LEKARSKIEJ WIL
prof. dr hab. med. **Marian BROCKI**

**Uchwała nr 351/07/V
Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej**

z dnia 26 stycznia 2007 roku

**dotycząca zmiany uchwały w sprawie zasad i trybu zwrotu kosztów podróży oraz innych
uzasadnionych wydatków poniesionych przez członków Zespołów Wizytacyjnych WIL ds.
Praktyk Lekarskich**

Na podstawie art. 17 ust. 3 i art. 25 pkt 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz.U. nr 30, poz. 158 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

W uchwale nr 118/06/V Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej z dnia 24 lutego 2006 r. w sprawie zasad i trybu zwrotu kosztów podróży oraz innych uzasadnionych wydatków poniesionych przez członków samorządu Zespołu Wizytacyjnego WIL ds. Indywidualnych oraz Grupowych Praktyk Lekarskich przepisowi § 1 nadaje się brzmienie: „§ 1. Lekarzom, członkom Zespołów Wizytacyjnych ds. Indywidualnych oraz Grupowych Praktyk Lekarskich przysługuje:

- 1) ekwiwalent utraconych zarobków za czas wykonywania zadań w ramach Zespołu Wizytacyjnego – za każdy wyjazd w kwocie siedemdziesięciu pięciu zł;
- 2) zwrot kosztów podróży dla członka Zespołu Wizytacyjnego zapewniającego przejazd samochodem osobowym całego Zespołu lub kosztów podróży ponoszonych indywidualnie przez członków Zespołu Wizytacyjnego.”

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

SEKRETARZ RADY LEKARSKIEJ WIL
dr n. med. **Marian DÓJCZYŃSKI**

PRZEWODNICZĄCY RADY LEKARSKIEJ WIL
prof. dr hab. med. **Marian BROCKI**

**Uchwała nr 421 / 07/ V
Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej
z dnia 26 stycznia 2007 r.
w sprawie zwołania XXIII Zjazdu Lekarzy Delegatów WIL**

Na podstawie art. 22 ust. 1, ustawy o izbach lekarskich z dnia 17 maja 1989 r. (Dz.U. nr 30, poz. 158 z późn. zm. 1990 r. Nr 20, poz. 120) Rada Lekarska WIL postanawia:

§ 1

Zwołać XXIII Zjazd Lekarzy Delegatów WIL w dniu 30 marca 2007 r. w Warszawie, przy ul. Chałubińskiego 8, w budynku (dawny Marriott „Elektrim”) naprzeciw dworca Centralnego.

§ 2

Do realizacji uchwały powołuje się Komitet Organizacyjny WIL w składzie:

- Przewodniczący
– kol. dr n. med. **Marian DÓJCZYŃSKI**, sekretarz WIL

SEKRETARZ RADY LEKARSKIEJ WIL
dr n. med. **Marian DÓJCZYŃSKI**

- członkowie :
 - kol. dr Konrad MAĆKOWIAK
 - kol. dr Jerzy STASZCZYK
 - kol. dr Kazimierz CIEŚLIK
 - kol. Anna ROSOWSKA
 - kol. mgr Bogdan SIERADZKI
 - kol. mgr Jarosław WOJCIECHOWSKI.

§ 3

Nadzór nad realizacją uchwały i rozliczenia kosztów Zjazdu powierza się Skarbnikowi, Sekretarzowi oraz Dyrektorowi i Głównej Księgowej WIL.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY LEKARSKIEJ WIL
prof. dr hab. med. **Marian BROCKI**

SPRAWOZDANIE

z działalności Rady Lekarskiej Wojskowej Izby Lekarskiej za rok 2006

Pierwszy rok działalności Rady Lekarskiej WIL V kadencji już za nami. Miniony rok nie okazał się przełomowym dla wojskowej służby zdrowia, nie przyniósł radykalnej odmiany powszechnego systemu ochrony zdrowia, nie sprzyjał też niestety oczekiwanej, bardziej skutecznej działalności naszego samorządu. Wydaje się jednak, że w realiach w jakich przyszło nam funkcjonować, zupełnie dobrze udało się nam realizować zadania statutowe.

W omawianym okresie czasu Rada Lekarska WIL i jej Prezydium odbyły 9 posiedzeń (w tym 6 posiedzeń RL WIL), przy średniej frekwencji 71% uczestniczących. Niestety, z szerokiego składu Rady Lekarskiej kilka osób odnotowało po 3 i więcej nieobecności, co świadczyć może o nienajtrafniejszym wyborze przedstawicieli niektórych środowisk. Szczegółowe sprawozdania z posiedzeń Rady i Prezydium zamieszczone były w biuletynie „Skalpel”, tym samym więc problematyka obrad powinna być wszystkim zainteresowanym powszechnie znana. Pewne sprawy, takie jak opiniowanie kandydatów na stanowiska kierownicze w wojskowej służbie zdrowia, wydawanie zezwoleń na wykonywanie prywatnych praktyk lekarskich, podejmowanie uchwał dotyczących przyjęć na ewidencję WIL i skreśleń z listy jej członków były i są nieodłącznym tematem każdego z posiedzeń. W tych sprawach podjętych zostało ogółem 216 uchwał. Rada Lekarska i Prezydium RL WIL zaopiniowały 26 kandydatów na stanowiska kierownicze, przy czym stosunkowo często podnoszono problem niewystępowania do WIL z wnioskami o takie opinie i wyznaczania na stanowiska osób bez konsultacji z samorządem lekarskim. Problem ten sygnalizowano niejedno-

krotnie kierownictwu wojskowej służby zdrowia, ze skutkiem raczej mizernym, z braku podstaw prawnych do jego egzekwowania. Takie zjawisko spotykać się jednak będzie nadal ze sprzeciwem samorządu lekarskiego.

Problemem, który nie umyka uwadze samorządu jest sprawa podejmowania specjalizacji w wojsku. Zagadnieniu temu poświęcone było jedno z posiedzeń Rady, na które zaproszony był Szef Zarządu Wojskowej Służby Zdrowia i Naczelny Lekarz WP. Niestety, obu panów zastąpił jedynie oficer z Oddziału Kształcenia i Doskonalenia Kadr Medycznych. Mimo ówczesnych jego wyjaśnień i zapewnień nadal nie ma unormowań prawnych regulujących tryb uzyskiwania specjalizacji przez lekarzy wojskowych i zatrudnionych w wojsku. Być może nie bez znaczenia w tej sprawie jest rozczarowujące działanie, albo raczej jego brak, komisji kształcenia WIL. Ta ważna dla ogółu lekarzy komisja stanowi najsłabsze ogniwo w strukturze samorządu, a jej niemoc jest zastanawiająca, jako że największa liczba delegatów WIL zgłaszała przed wyborami chęć zajmowania się specjalizacjami i doskonaleniem zawodowym lekarzy. W odróżnieniu od wyżej wspomnianej, aktywnością wyróżniały się komisja organizacyjno-legislacyjna, komisja ds. rejestru, wydawania prawa wykonywania zawodu i praktyk prywatnych i jak zawsze – komisja stomatologiczna oraz komisja ds. emerytów i rencistów – oddział wrocławski.

Przewodniczący Rady Lekarskiej WIL czynnie uczestniczył w posiedzeniach NRL i posiedzeniach Konwentu Przewodniczących OIL, w opiniowaniu projektów aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia, kształcenia i doskonalenia

lekarzy oraz funkcjonowania samorządu lekarskiego, a także w spotkaniach i sesjach zagranicą organizowanych przez tamtejsze samorządy lekarskie. Wiceprzewodniczący RL WIL, skarbnik i członkowie komisji problemowych NIL z rekomendacji WIL brali udział w pracach komisji NIL. Na posiedzeniach komisji budżetowej NIL, z upoważnienia i uchwały XXII Zjazdu Lekarzy WIL, skarbnik kol. Jerzy Staszczyk z powodzeniem zabiegał o zmianę zasad opłacania składek członkowskich i NRL podjęła stosowną uchwałę.

W trudnym okresie napięć i akcji protestacyjnych środowisk medycznych Rada Lekarska WIL udzielała pełnego poparcia protestującym lekarzom, pielęgniarkom i innym pracownikom medycznym. Uczestniczyliśmy też w marszu protestacyjnym ulicami Warszawy.

W minionym roku na nowo uregulowaliśmy sprawy związane z wydawaniem naszego biuletynu „Skalpel”. Powołano nową Radę Redakcyjną i Kolegium Redakcyjne, wybrano spośród trzech oferentów Firmę „Poligraf”, która zaoferowała druk biuletynu o 5 tys. zł taniej za jeden nakład, redagowanie biuletynu powierzono dotychczasowemu redaktorowi naczelnemu kol. Zbigniewowi Ulanowskiemu.

Na styczniowym posiedzeniu RL WIL redaktor naczelny złożył sprawozdanie z działalności redakcji w 2006 r, które zostało przyjęte bez głosów sprzeciwu. Rada zdecydowała też o wydawaniu biuletynu na ubiegłorocznych zasadach i warunkach.

Mimo starań, nie wszystkie problemy udaje się rozwiązywać po myśli Rady i członków WIL, ale pragnę zapewnić, że samorząd widzi problemy istotne dla środowiska, nie uchyla się przed podejmowaniem trudnych kroków i decyzji oraz konsekwentnie będzie dążyć do ich pomyslnego załatwienia.

Wojskowa Izba Lekarska liczy dzisiaj 4266 członków, w tym 3943 lekarzy i 312 lekarzy dentystów.

W służbie czynnej pozostaje 1704 lekarzy i lekarzy dentystów, emerytów i rencistów wojskowych jest 2484, a będących osobami cywilnym – 78 osób. W 2006 r. z powodu ubycia do innej OIL skreślono z listy członków WIL 27 osób, z powodu zrzeczenia się prawa wyko-

nywania zawodu – 1. Zmarło 15 lekarzy, wśród nich gen. bryg. prof. dr hab. med. Władysław Tkaczewski i płk prof. dr hab. med. Marek Luciak. Przyjęto do WIL 4 osoby.

Obecny XXIII Zjazd Lekarzy WIL poświęcony jest w zasadzie sprawom budżetu Izby na 2007 rok,

ale nie będzie z pewnością uchyłać się od podejmowania decyzji czy uchwał w ważnych dla członków WIL sprawach.

Przewodniczący
Wojskowej Izby Lekarskiej
prof. dr hab. med. **Marian BROCKI**

SPRAWOZDANIE

Skarbnika Wojskowej Izby Lekarskiej

za rok 2006

Szanowni Delegaci!

Zgodnie z moimi statutowymi obowiązkami przedstawiam Państwu sprawozdanie z wykonania budżetu za 2006 r. oraz projekt planu budżetu na 2007 r.

Przychody Wojskowej Izby Lekarskiej za 2006 r. wyniosły **1.555.855,32 zł**, co stanowi **100,7%** planowanego budżetu rocznego, natomiast koszty zamknęły się kwotą **1.472.091,56 zł** i stanowią **100,6%** kwoty planowanej.

W dziale przychodów wpływy stanowią:

1. Dotacje MON	–	314.000,00 zł
2. Składki członkowskie	–	917.963,88 zł
3. Odsetki od lokat	–	154.750,60 zł
4. Rejestr prywatnych praktyk lekarskich	–	58.700,00 zł
5. Przychody Komisji Bioetycznej	–	109.178,89 zł
6. Pozostałe przychody	–	1.261,95 zł

W dziale wydatków koszty stanowią:

1. Koszty zadań przejętych od administracji państwowej	–	320.629,76 zł
w tym:		
– koszty prowadzenia rejestru lekarzy i wydawania praw wykonywania zawodu	–	115.804,35 zł
– koszty Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej	–	116.679,79 zł
– koszty Sądu Lekarskiego	–	88.145,61 zł
2. Koszty działalności samorządowej	–	988.770,97 zł
w tym:		
– koszty administracyjne	–	446.669,10 zł
– obsługa posiedzeń Prezydium i Rady WIL	–	25.085,82 zł
– koszty zjazdów	–	12.226,91 zł
– fundusz reprezentacyjny	–	647,96 zł
– fundusz statutowy	–	66.470,00 zł
– koszty wydawania „Skalpela”	–	204.593,00 zł
– koszty zakupu „Lekarza Wojskowego”	–	17.998,15 zł
– inne planowane wydatki (tj. 15% składka NIL)	–	164.612,30 zł
– koszty bhp	–	4.797,88 zł
– wydatki Komisji Problemowych	–	12.063,10 zł
– usługa informatyczna LTC	–	19.032,00 zł
– ubezpieczenie mienia WIL	–	4.482,75 zł
3. Koszty pozostałych zadań	–	162.690,83 zł
w tym:		
– koszty rejestracji prywatnych praktyk lekarskich	–	62.334,88 zł
– koszty Komisji Bioetycznej	–	100.355,95 zł

Sprawozdania zjazdowe

Reasumując, w 2006 r. saldo jest dodatnie i wynosi + **83.763,76 zł** (słownie zł: osiemdziesiąt trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt trzy złote 76/100).

Proponuję powyższą kwotę przeksięgować na fundusz statutowy Wojskowej Izby Lekarskiej.

Projekt preliminarza budżetowego Wojskowej Izby Lekarskiej na 2007 r. został opracowany zgodnie z uchwałą nr 2 Zjazdu Lekarzy WIL z dnia 22 marca 2002 r.

Dochody i wydatki w budżecie przedstawione są na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie zasad prowadzenia rachunkowości.

Budżet Wojskowej Izby Lekarskiej obejmuje preliminarz działalności finansowej z dotacji budżetowej, składek członkowskich i innych źródeł wymienionych w art. 59 ust. 2 pkt. 2 ustawy o izbach lekarskich.

- I. Planowane dochody WIL w 2007 r. w kwocie **1.565.000,00 zł** obejmują:
1. przychody na zadania przejęte od administracji państwowej (dotacje MON)	–	314.000,00 zł
2. przychody ze składek członkowskich	–	930.000,00 zł
3. przychody pozostałych zadań:		
w tym:		
– rejestr prywatnych praktyk lekarskich	–	60.000,00 zł
– komisji bioetyki	–	90.000,00 zł
4. przychody z tytułu odsetek od lokat bankowych	–	160.000,00 zł
5. inne operacje finansowe	–	1.000,00 zł
- Planowane dochody WIL w 2007 r. stanowią 100,6% faktycznych wpływów w 2006 r.
- II. Wydatki w 2007 r. w kwocie **1.374.280,00 zł** obejmują niżej wymienione rodzaje kosztów:
1. Koszty zadań przejętych od administracji państwowej w kwocie	–	314.000,00 zł
w tym:		
a) koszty prowadzenia rejestru lekarzy i wydawania praw wykonywania zawodu	–	105.700,00 zł
b) koszty Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej	–	104.700,00 zł
c) koszty Sądu Lekarskiego	–	103.600,00 zł
2. Koszty działalności samorządowej w kwocie	–	901.600,00 zł
w tym:		
a) koszty podstawowe	–	702.800,00 zł
b) koszty wydawania biuletynu „Skalpel”	–	198.800,00 zł
3. Koszty pozostałych zadań	–	158.680,00 zł
w tym:		
a) rejestr prywatnych praktyk lekarskich	–	42.680,00 zł
b) koszty działalności Komisji Bioetyki	–	116.000,00 zł
- W preliminarzu budżetowym na 2007r. wykazane wydatki mieszczą się w dochodach na 2007 r. i zamykają się saldem dodatnim w kwocie **190.720,00 zł**.

Reasumując, ogólny stan majątkowy WIL na 1.01.2007 r. wynosi **4.314.437,58 zł**, w tym:

– środki trwałe	–	15.313,12 zł
– środki pieniężne w kasie i banku	–	4.282.873,89 zł
– należności pieniężne	–	16.250,57 zł

Pragnę nadmienić, że wydatki Wojskowej Izby Lekarskiej podlegają systematycznej kontroli przez niezależnego biegłego rewidenta. Ostatni audyt przeprowadzono na dzień 31.12.2004 r., gdzie badano rzetelność, prawidłowość i jasność sprawozdania finansowego i bilans na dzień 31.12.2004 r. oraz prawidłowość ksiąg rachunkowych stanowiących podstawę jego sporządzenia. Biegły rewident nie zgłaszał zastrzeżeń do prawidłowości i rzetelności zbadanego sprawozdania finansowego.

W styczniu 2006 r. zostały przeprowadzone czynności kontrolne dotyczące realizacji umowy w sprawie współdziałania organów resortu Obrony Narodowej z Wojskową Izbą Lekarską (Dz. Urz. MON z dnia 13 lipca 2001 r.). Kontrolę przeprowadził przedstawiciel Zarządu Wojskowej Służby Zdrowia.

Skarbnik
Wojskowej Izby Lekarskiej
lek. **Jerzy STASZCZYK**

Bilans WIL na dzień 31.12.2006 r.

Aktywa	Stan na		Pasywa	Stan na	
	1.01.2006 r.	31.12.2006 r.		1.01.2006 r.	31.12.2006 r.
A. Aktywa trwałe	35.664,44	15.313,12	A. Fundusze własne	4.164.836,15	4.248.599,91
I. Rzeczowe aktywa trwałe:			I. Fundusz statutowy	4.328.911,49	4.164.836,15
a) wartości niematerialne i prawne	320,70	–	II. Fundusz specjalny	–	–
b) środki trwałe	35.343,74	15.313,12	III. Zysk netto (strata)	-164.075,34	83.763,76
B. Aktywa obrotowe	4.189.236,34	4.299.124,46	B. Zobowiązania	60.064,63	65.837,67
I. Należności krótkoterminowe			I. Zobowiązania krótkoterminowe		
a) inne należności	21.014,12	16.250,57	a) inne zobowiązania finansowe	60.064,63	65.837,67
II. Inwestycje krótkoterminowe			b) z tytułu wynagrodzeń		
1. krótkoterminowe aktywa finansowe					
1. środki pieniężne	68.222,22	92.873,89			
2. lokaty negocjowane	4.100.000,00	4.190.000,00			
Aktywa razem	4.224.900,78	4.314.437,58	Pasywa razem	4.224.900,78	4.314.437,58

Prowizorium budżetowe Wojskowej Izby Lekarskiej na 2007 r.

Symbol Konta	Wyszczególnienie	Wykonanie 2006 r.	Plan 2007 r.	Uwagi
70	DOCHODY	1 555 855	1 495 000	
750	Przychody z działalności samorządowej	917 964	900 000	
752	Składki członkowskie	917 964	900 000	
750	Przychody z zadań przejętych od administracji państwowej	314 000	314 000	
751	Dotacje MON	314 000	314 000	
750	Przychody z pozostałej działalności	310 554	280 000	
753	Odsetki od lokat	154 750	150 000	
754	Rejestr prywatnych praktyk lekarskich	58 700	60 000	
755	Komisja Bioetyki	97 104	70 000	
760	Przychody z działalności finansowej	13 337	1 000	
761	Inne operacje finansowe	1 262	1 000	
762	Pozostałe przychody	12 075	0	
40	KOSZTY	1 472 092	1 374 280	
40A	Koszty zadań przejętych od administracji państwowej	320 630	314 000	
40A1	Koszty prowadzenia rejestru lekarzy i wydawania praw wykonywania zawodu	115 804	105 700	
40A2	Koszty Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej	116 680	104 700	
40A3	Koszty S ¹ du Lekarskiego	88 146	103 600	
40S	Koszty działalności samorządowej	988 771	901 600	
40S1	Koszty podstawowe	784 178	702 800	
40S2	Koszty delegatur		0	
40S3	Koszty wydawania „Skalpela”	204 593	198 800	
40G	Koszty pozostałych zadań	162 691	158 680	
40G1	Koszty rejestracji prywatnych praktyk	62 335	42 680	
40G2	Koszty Komisji Bioetyki	100 356	116 000	

SPRAWOZDANIE

Komisji Rewizyjnej WIL

za rok 2006

Komisja Rewizyjna w składzie:

Przewodniczący – dr Ryszard ZACHAR
Członkowie – dr Walenty SELIGA
– dr Mariusz CIĘCIARA

przeprowadziła kontrolę działalności finansowej WIL ustalając następujący stan faktyczny:

1. Majątek Izby na koniec 2006 r. wynosił – 4.314.437,58 zł
Na główne pozycje majątku składają się:

– środki trwałe – 15.313,12 zł
– wartości niematerialne i prawne
– środki pieniężne w kasie i banku – 4.282.873,89 zł
– należności – 16.250,57 zł

2. Dochody budżetu wykonano w 100,7%

Kwotowo przedstawiają się następująco:

– składki – 917.963,88 zł
– dotacje MON – 314.000,00 zł
– odsetki bankowe – 154.750,60 zł
– rejestr prywatnych praktyk – 58.700,00 zł
– Komisja Bioetyczna – 109.178,89 zł
– inne dochody – 1.261,95 zł

3. Planowane wydatki budżetowe zrealizowano w 100,6%.

4. Gospodarka kasowa

Przychody gotówkowe kasy są udokumentowane dowodami kasowymi „kasa przyjmie”, natomiast wydatki – rachunkami oraz dowodami „kasa wypłaci”.

Na koniec roku sprawozdawczego przeprowadzono inwentaryzację kasy:

- saldo w kwocie **5.756,35 zł** jest zgodne z zapisem księgowym (raport kasowy nr 24/2006, raport kasowy nr 12/KB/2006);
- saldo na rachunku bankowym bieżącym wynosi **13.196,36 zł** i jest zgodne z wyciągiem bankowym nr 289, saldo na rachunku bankowym Komisji Bioetycznej stanowi kwotę **73.921,18 zł** zgodne z wyciągiem bankowym nr 76/KB;
- stan lokat negocjowanych wynosi **4.190.000,00 zł** i jest zgodny z potwierdzeniem salda (zaświadczenie wydane przez PKO BP S.A. IX Oddział w Warszawie oraz umowa depozytowa zawarta ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową Izby Lekarskich „SKOK”).

5. Księgowość jest prowadzona prawidłowo.

Dowody rachunkowe pod względem merytorycznym podpisywane są przez Skarbnika Rady Lekarskiej WIL, a pod względem formalno-rachunkowym przez Główną Księgową Biura WIL. Wydatki zatwierdza Przewodniczący Rady Lekarskiej WIL.

6. Przedstawiając powyższe sprawozdanie Komisja Rewizyjna WIL wnioskuje do Zjazdu o udzielenie absolutorium Radzie Lekarskiej w zakresie gospodarki finansowej WIL.

dr **Ryszard ZACHAR**

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej WIL

SPRAWOZDANIE

Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

Wojskowej Izby Lekarskiej za rok 2006

Kończąc pierwszy rok piątej kadencji Rzecznika Odpowiedzialności zawodowej WIL przedstawiam sprawozdanie obrazujące pracę Rzecznika i zespołu zastępców powołanych przez Zjazd WIL.

W okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2006 r. wpłynęło do Wojskowej Izby Lekarskiej, a następnie do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej 69 nowych spraw do rozpatrzenia i 2 przekazane decyzją Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej do ponownego rozpatrzenia.

Z poprzedniego okresu sprawozdawczego zostało do rozpatrzenia

38 spraw, co oznacza, iż w sumie podczas całego roku 2006 prowadzono 109 spraw w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej.

Ich sposób załatwienia był następujący:

- zakończono ogółem 68 skarg
- w 30 sprawach, po przeprowadzeniu czynności wstępnych, sprawdzających wiarygodność informacji odmówiono wszczęcia postępowania wyjaśniającego, głównie z powodu braku zasadności skargi. Stanowi to 43,6% w stosunku do ilości zakończonych spraw;
- umorzono postępowanie wyjaśniające w 19 sprawach po prze-

prowadzeniu wyczerpującego postępowania dowodowego podczas którego przesłuchano wiele osób, zgromadzono dokumentację lekarską i uzyskano opinie biegłych specjalistów. Stanowi to 27,9% w stosunku do ilości zakończonych spraw ogółem;

- w 10 sprawach sporządzono wnioski o ukaranie do Sądu Lekarskiego lekarzy obwinionych o niestaranność i zaniedbania w procesie leczenia chorych, co stanowi tylko 14,7%;
- 9 spraw zakończono w inny sposób, przekazując je organom właściwym do ich rozpatrzenia lub uzyskując kompromisowe rozwiązanie konfliktu, co stanowi 13,2% zakończonych spraw;
- Pozostałe 41 spraw przechodzi na następny okres sprawozdawczy z uwagi na brak ich rozstrzygnięcia przed upływem roku.

Tylko w niewielu sprawach umorzonych lub w których odmówiono wszczęcia postępowania wyjaśniającego, strony pokrzywdzone składały odwołania i zostały one przekazane do Naczelnego Rzecznika celem rozstrzygnięcia. W tej sytuacji, gdy Naczelny Rzecznik nie podziela stanowiska Rzecznika Wojskowej Izby Lekarskiej wyrażonego w postanowieniu, ma możliwość uchylenia zaskarżonego postanowienia i sprawa ponownie trafia do rozpatrzenia. Na uwagę zasługuje fakt, iż w roku 2006 tylko dwie decyzje Rzecznika WIL zostały uchylone na drodze odwoławczej w II instancji i przekazane do ponownego rozpatrzenia.

Analizując treść zawartą w przesłanych skargach można wyciągnąć z nich następujące wnioski:

- Największą grupę spraw stanowią skargi dotyczące niestaranności w postępowaniu diagnostyczno-terapeutycznym, czyli związane z naruszeniem art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej i art. 4 ustawy o zawodzie lekarza.
- W dalszym ciągu dużą liczbę spraw stanowią skargi zwią-

zane z powikłaniami chorobowymi powstałymi w wyniku nieprawidłowego leczenia lub uszkodzenia ciała.

- Wzrasta liczba skarg dotyczących błędów diagnostycznych, którego następstwami, wg skarżących, był zgon chorego, konieczność długotrwałego leczenia i utrata zaufania do lekarzy.
- Niepokojąco wzrosła liczba spraw związanych z poświadczaniem nieprawdy w zaświadczeniach lekarskich wydawanych przez lekarzy. Aż cztery postępowania w tym zakresie zakończyły się skierowaniem do Sądu Lekarskiego wniosku o ukaranie.
- Dużo skarg dotyczy braku odpowiedniego kontaktu lekarza z pacjentem i jego rodziną, braku rzetelnej, właściwej informacji o stanie zdrowia chorego i możliwościach leczenia w innym ośrodku medycznym lub alternatywnego sposobu postępowania.
- Wzrosła liczba skarg dotyczących usług stomatologicznych rozliczanych z NFZ, pacjenci skarżą się na dodatkowe koszty, które narzucają stomatolodzy i jakość wykonywanych usług.

Oczekiwania skarżących są bardzo duże i wynikają często z niezrozumienia roli i możliwości w zakresie orzekania Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Dotyczy to głównie wniosków o uzyskanie wszelkiego rodzaju roszczeń odszkodowawczych, do których rozstrzygnięcia właściwe są wyłącznie sądy powszechne.

Jak wynika z przedstawionego sprawozdania niewiele spraw trafia na wokandę Sądu Lekarskiego, choć ich liczba rośnie z każdym rokiem. Problemy proceduralne związane z pracą zespołu Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej dotyczą przede wszystkim przewlekłości postępowania. Z powodu obciążenia licznymi obowiązkami jedynie sporadycznie udaje się dotrzymać zalecanego przepisami trzymiesięcznego terminu na przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

Charakter i rodzaj spraw obrazują dwie tabele przedstawiające pracę Rzecznika i Zastępców w 2006 r.

Porównując te dane ze sprawozdaniem za 2005 rok należy zwrócić uwagę na istotny wzrost liczby skarg (69 w 2006 roku w porównaniu z 56. w roku 2005 – **wzrost o 23%**), wzrost liczby spraw pozostałych

Tabela I. Sprawy wdrożone w 2007 r. przez Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej WIL

rodzaj skargi	pozostało z okresu poprzedniego	wznowienie	wpływ	umorzono	zakończono ogółem	odmowa wszczęcia	wnioski o ukaranie	wnioski o ukaranie (osoby)	w inny sposób	pozostało na na okres następny
choroba internistyczna u dziecka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
choroba internistyczna u dorosłego	12	1	24	27	8	11	5	5	3	10
choroba chirurgiczna u dziecka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
choroba chirurgiczna u dorosłego	12	1	15	14	5	4	2	2	3	14
choroba ginekologiczno-położnicza	2	-	3	2	2	-	-	-	-	3
choroba psychiatryczna	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
stomatologia	1	-	4	2	2	-	-	-	-	-
inne	11	-	23	23	13	4	3	3	3	11
Suma ogółem	38	2	69	68	30	19	10	10	9	41

Tabela II. Sprawy wdrożone w 2007 r. przez Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej WIL

rodzaj skargi	pozostało z okresu poprzedniego	wznowienie	wpływ	zakończono ogółem	odmowa wszczęcia	umorzono	wnioski o ukaranie	wnioski o ukaranie (osoby)	w inny sposób	pozostało na na okres następny
omieranie	11	-	10	12	2	7	3	3	-	9
uszkodzenie ciała, powikłania chorobowe	13	2	20	18	9	5	3	3	1	17
eksperyment nielegalny	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
korzyść materialna	1	-	2	1	-	1	-	-	-	2
poświadczenie nieprawdy	5	-	2	4	-	-	4	4	-	3
nieetyczne zachowanie lekarza	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
konflikt między lekarzami	1	-	1	2	-	2	-	-	-	-
naruszenie praw chorych psychicznie	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
inne	7	-	34	31	19	4	-	-	8	10
Suma ogółem	38	2	69	68	30	19	10	10	9	41

z poprzedniego roku (38 wobec 34), spraw zakończonych (68 wobec 54) oraz wzrost odmów wszczęcia postępowania (30 wobec 16).

Niepokojącym zjawiskiem jest tendencja do wydłużania się okresu po-

stępowania, z których większość przekracza ustawowy termin 3. miesięcy. Spowodowane to jest głównie długim

okresem oczekiwania na opinie niektórych biegłych, na ogół powoływanych z grona członków naszej Izby.

Krzysztof CHOMICZEWSKI

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej WIL

SPRAWOZDANIE z działalności Sądu Lekarskiego WIL za okres 1.01.2006 r. – 31.12.2006 r.

W okresie sprawozdawczym Sąd Lekarski Wojskowej Izby Lekarskiej w Warszawie otrzymał od Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Wojskowej Izby Lekarskiej jedenaście wniosków dotyczących jedenastu lekarzy, w tym osiem wniosków o ukaranie i trzy wnioski o zawieszenie postępowania wyjaśniającego.

Dwa wnioski o ukaranie, wysłane przez Rzecznika jeszcze w grudniu 2006 r., wpłynęły do Sądu Lekarskiego WIL już na początku na-

stępnego okresu sprawozdawczego, tj. po 1.01.2007 r.

Z poprzedniego okresu sprawozdawczego (25 lutego 2005 r. – 31 grudnia 2005 r.) rozpatrzono jedną sprawę na rozprawie głównej, dwie na posiedzeniach niejawnych.

Z jeszcze wcześniejszych okresów pozostały trzy sprawy, których nie można podjąć, ponieważ są one nadal przedmiotem postępowania karnego w sądach powszechnych.

W okresie sprawozdawczym 1.01.2006 r. – 31.12.2006 r. Sąd Le-

karski Wojskowej Izby Lekarskiej osiem spraw zakończył orzeczeniami – orzeczono trzy kary upomnienia, trzy kary nagany, a w pozostałych dwóch sprawach wydano orzeczenia o uniewinnieniu dwóch lekarzy.

Jedną sprawę zwrócono Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej WIL, z uwagi na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego.

W omawianym okresie sprawozdawczym Sąd Lekarski Wojskowej Izby Lekarskiej odbył łącznie trzynaście posiedzeń. Wydano osiem orzeczeń kończących postępowanie przed Sądem Lekarskim WIL. Pięć posiedzeń niejawnych zakończonych postanowieniami.

Przewodniczący Sądu Lekarskiego Wojskowej Izby Lekarskiej
płk lek. **Sławomir MARAT**

SPRAWOZDANIE

Komisji ds. Rejestru Lekarzy, Wydawania Praw Wykonywania Zawodu i Prywatnych Praktyk Lekarskich WIL za rok 2006

Rok 2006 Komisja ds. Rejestru Lekarzy, Wydawania Praw Wykonywania Zawodu i Prywatnych Praktyk rozpoczęła pracę w nowym składzie. Przewodniczącym Komisji jest w dalszym ciągu dr n. med. Zbigniew Zaręba, a pracownikami obsługującymi pracę komisji są mgr Edyta Klimkiewicz i Patrycja Wonatowska.

W okresie sprawozdawczym do WIL wpłynęło 295 wniosków o zarejestrowanie prywatnej praktyki, z czego 109 dotyczyło rejestracji nowo otwieranej praktyki, a 85 kolejnych adresów jej wykonywania. Pozostałe wnioski dotyczyły zmian we wpisach rejestrów już istniejących. Śladem lat ubiegłych zdecydowana większość wniosków dotyczyła praktyki wykonywanej wyłącznie w miejscu wezwania.

Najczęstszymi problemami, z którymi spotyka się Komisja podczas rejestracji praktyk, to nadal niekompletność składanego wniosku i dokumentacji. Dotyczy to głównie praktyki w miejscu wezwania – lekarze podważają zasadność wypełniania całego wniosku, konieczność posiadania torby lekarskiej ze stosownym wyposażeniem czy przedkładania w izbie niektórych dokumentów. Należy jednak pamiętać, iż wszelkie zasady towarzyszące rejestracji praktyki prywatnej nie są wymysłem izby lecz określają je stosowne przepisy i należy ich przestrzegać.

Niektórzy nadal zapominają, iż wykonywanie prywatnej praktyki jest obecnie prowadzeniem działalności gospodarczej, a co się z tym wiąże takową działalność musimy zarejestrować w Urzędzie Miasta lub Gminy.

Wątpliwości niektórych, budzi konieczność wizytowania praktyki. W tym miejscu chciałbym zaznaczyć,

iż typowa wizytacja pomieszczeń ma miejsce w przypadku praktyki stacjonarnej. W przypadku tej na wezwanie, osoba kontrolująca sprawdza jedynie wyposażenie torby lekarskiej oraz poprawność merytoryczną wniosku. Od początku bieżącego roku przewodniczącymi zespołów wizytujących są wyłącznie członkowie Rady Lekarskiej oraz w niektórych przypadkach delegaci.

Nowością, która się niedawno pojawiła, to możliwość ogłoszenia swojej praktyki na stronie internetowej WIL. Aby było to możliwe należy złożyć w izbie stosowny wniosek.

Przyczyną skreślenia lekarzy z rejestru członków WIL w 15 przypadkach skreśleń był zgon lekarzy, a 27 przeniesienie się do innej OIL, jedna osoba zrzekła się prawa wykonywania zawodu. W poczet członków WIL zostało przyjętych 4 lekarzy, powołanych do zawodowej służby wojskowej. 44 lekarzy wystąpiło o zaświadczenia umożliwiające wykonywanie zawodu w krajach UE i wydaliśmy im 120 zaświadczeń.

Niestety nie wszyscy lekarze pamiętają o obowiązku informowania WIL o zmianie adresu, miejsca pracy, uzyskanej specjalizacji, tytu-

łach czy stopniach naukowych. Prosimy o tym nie zapominać – unikniemy w ten sposób wielu nieporozumień. W tym miejscu pragnę przypomnieć o konieczności dokumentowania ciągłości wykonywania zawodu lekarza. Rokrocznie powinniśmy ten fakt potwierdzać stosownym zaświadczeniem z zakładu pracy. Pamiętajmy iż 5-letnia przerwa w wykonywaniu zawodu niesie za sobą konieczność ponownego przeszkolenia lekarskiego. Niekompletność dokumentacji złożonej w WIL spowoduje, iż niektórym z nas ten termin niebawem minie. Dlatego prosimy o dopełnienie tego obowiązku.

Na koniec chciałbym poinformować, iż na stronie internetowej WIL (www.wil.oil.org.pl) znajdują się wszelkie wytyczne oraz niezbędne dokumenty umożliwiające lekarzom rejestrację prywatnej praktyki czy załatwienie sprawy związanej z rejestrem lekarzy.

Przewodniczący Komisji
ds. Rejestru Lekarzy, Wydawania
Praw Wykonywania Zawodu
i Prywatnych Praktyk Lekarskich
Wojskowej Izby Lekarskiej
dr **Zbigniew ZARĘBA**

Doktorowi

JANOWI KOŃCZALOWI
wyrazy współczucia z powodu śmierci

OJCA

składają
współpracownicy
z Oddziałów Dziecięcych
Regionalnego Szpitala
Specjalistycznego w Grudziądzu

Jubileusz Profesora

Pułkownik profesor dr hab. n. med. Stanisław Barcikowski urodził się 1 stycznia 1927 r. w Wolborzu w rodzinie lekarskiej. Gimnazjum ukończył w okresie okupacji hitlerowskiej na kompletach tajnego nauczania, a świadectwo dojrzałości otrzymał w 1946 roku. Podczas II Wojny Światowej był członkiem Armii Krajowej – 25 pp w Piotrkowie Trybunalskim.

Studia lekarskie rozpoczął na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego, a ukończył w Akademii Medycznej w Łodzi, uzyskując absolutorium w 1951 roku i dyplom lekarza rok później.

Już podczas studiów rozpoczął pracę jako wolontariusz w III Klinice Chirurgicznej AM w Łodzi kierowanej przez profesora Wincentego Tomaszewicza. W roku 1950 został asystentem w I Klinice Chirurgicznej AM w Łodzi. Rok później ukończył kurs anestezjologii u profesora Pokrzywnickiego, a w 1952 roku przeniósł się do Oddziału Chirurgicznego w Skierniewicach, prowadzonego przez znanego warszawskiego chirurga Tadeusza Wagnera. Tam prowadził kolejno pododdziały: chi-

rurgii brzusznej, chirurgii ortopedycznej i urazowej, chirurgii dziecięcej, chirurgii ginekologicznej i urologicznej, chirurgii klatki piersiowej i chirurgii nerwów obwodowych. Jednocześnie pełnił funkcję kierownika Stacji Pogotowia Ratunkowego. W 1954 roku uzyskał I stopień specjalizacji z zakresu chirurgii ogólnej.

Profesor Stanisław Barcikowski służbę w Wojsku Polskim rozpoczął w 1955 r. na stanowisku ordynatora 100 łóżkowego Oddziału Chirurgicznego w 102. Wojskowym Szpitalu Garnizonowym w Piszcu. W okresie tym pełnił również funkcję powiatowego specjalisty z zakresu chirurgii. Po przejściowym, krótkim okresie pracy w 107. Wojskowym Szpitalu Garnizonowym w Wałczu, w roku 1957 został przeniesiony do tworzącej się Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi, gdzie objął pracę w Oddziale Chirurgii Ogólnej 1. Centralnego Szpitala Klinicznego, a potem w II i I Klinice Chirurgicznej WAM, zdobywając wiedzę i doświadczenie pod kierownictwem profesora Jana Pruszyńskiego, a następnie profesora Tadeusza Orłowskiego.

W 1959 r. uzyskał specjalizację II st. z zakresu chirurgii, w 1966 r. stopień doktora medycyny na podstawie pracy pt. „Zachowanie się pojemności minutowej sera u psów w hipotermii”, a w 1973 r. stopień doktora habilitowanego nauk medycznych na podstawie rozprawy pt. „Badania doświadczalne nad hemodynamiką krążenia płucnego we wczesnym okresie wstrząsu krwotocznego”.

Poza zajęciami w Klinice Pan Profesor Barcikowski swoją wiedzę i doświadczenie wykorzystywał pracując okresowo w szpitalu im. Brudzińskiego w Łodzi na Oddziale Torakochirurgicznym dla chorych na gruźlicę płuc, jako radiolog w Wojewódzkiej Przychodni Przeciwgruźliczej dla miasta Łodzi, jako konsultant w licznych szpitalach na terenie miasta Łodzi i województwa oraz jako konsultant Centralnego Wojskowego Sanatorium Przeciwgruźliczego w Otwocku.

W 1974 roku został kierownikiem I Kliniki Chirurgicznej i zastępcą dyrektora Instytutu Chirurgii, a w 1980 roku objął stanowisko dyrektora Instytutu Chirurgii WAM. W 1981 roku uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1989 roku profesora zwyczajnego. W latach 1987-94 piastował funkcję Naczelnego Chirurga Wojska Polskiego.

Wyszkolenie kliniczne oraz zamiłowania naukowo-badawcze uzupełniał podczas licznych wyjazdów za-

Prof. dr hab. n. med. S. Barcikowski (z prawej) w towarzystwie prof. dr. hab. med. Mariana Brockiego.

granicznych. W latach 1967-68 odbył staż w Wielkiej Brytanii, w Centrum Torano-Kardiochirurgicznym w Liverpool. W 1969 r. ukończył kurs chirurgii serca w Szpitalu Brompton w Londynie i Szpitalu Queen Elizabeth w Birmingham. W roku 1970 staż w Instytucie Chirurgii Akademii Medycznej w Belgradzie u generała Isidora Papo. W 1968, 1978, 1981, 1985 roku odbył podróże naukowe do ośrodków chirurgicznych Paryża, Lyonu, Moskwy, Sofii, Roubaix, a w 1975, 1985, 1986 ponownie do Liverpool. Ponadto brał udział w kongresach chirurgicznych w: Oslo, Sztokholmie, Edynburgu, Moskwie, Berlinie, Pradze, Montreux, Helsinkach, Londynie, Dubrowniku, Atenach, Mediolanie, Lyonie, San Francisco, Paryżu, Hamburgu, Madrycie, Brighton, Magdeburgu, Albenie, Rzymie, Sofii, Lipsku, Budapeszcie, Greifswaldzie, Sydney, Los Angeles, Lizbonie, Hiroshimie, Kopenhadze i Acapulco, wygłaszając za granicą 39 referatów, głównie z zakresu chirurgii

płuc, płuca wstrząsowego, chirurgii dróg żółciowych, chirurgii przewodu pokarmowego i chorób tarczycy.

Zainteresowania naukowe Pana profesora Stanisława Barcikowskiego skupiały się głównie na chirurgii klatki piersiowej, w tym kardiochirurgii, chirurgii płuc i przełyku, chirurgii jamy brzusznej, naczyniowej oraz chirurgii obrażeń. W 1959 roku był współorganizatorem pracowni kardiagnostycznej, gdzie między innymi wykonywał jako pierwszy zabiegi cewnikowania serca. Brał udział w przygotowaniu zespołu do pierwszych w Polsce operacji serca w krążeniu pozaustrojowym. Uruchoił sprowadzony z Wielkiej Brytanii w 1960 roku aparat „sztuczne płuco-serce” NEP Melrose, a następnie do czasu wyszkolenia następcy prowadził wszystkie perfuzje tym aparatem. W dniu 29 września 1964 roku był członkiem zespołu chirurgicznego, który jako pierwszy w Polsce wykonał zabieg wszycia

sztucznej zastawki mitralnej zakończony sukcesem. W ramach racjonalizacji skonstruował następny aparat „sztuczne płuco-serce”, który przez wiele lat służył chorym i został nagrodzony przez Komisję Racjonalizacji i Wynalazczości przy Ministrze Obrony Narodowej. Pan Profesor był także pionierem badań nad stłuczeniem serca oraz ultrasonografii, którą wprowadzono w Klinikę już w roku 1971. Należy również wspomnieć o nowatorskiej, w tamtych czasach, konstrukcji pierwszego w Polsce urządzenia do sonograficznego zapisu ciągłego, co zostało ogłoszone na zjeździe kardiologów w Krakowie w 1978 roku. Urządzenie to pozwoliło na uzyskanie sonotomografii w prezentacji B, znacznie ułatwiającej wówczas interpretację obrazu.

Nieprzerwana współpraca Pana Profesora z najlepszymi ośrodkami naukowymi na świecie owocowała szybkim wdrażaniem do codziennej

Uczestnicy posiedzenia Sekcji Wojskowej Towarzystwa Chirurgów Polskich we wrocławskim Klubie Garnizonowym.

80. urodziny prof. Stanisława Barcikowskiego

praktyki leczniczej i diagnostycznej najnowszych technik i sprzętu stosowanego na całym świecie. To dzięki jego staraniom już w roku 1959 rozpoczęto wykonywanie bronchospironometrii, a od 1973 r. bronchofiberoskopii. W 1960 r. uruchomił sprowadzony ze Szwecji respirator Engströma, który zastosował u chorych do oddechu zastępczego, głównie w przypadkach powikłań po zabiegach kardiocirurgicznych. W roku 1974 jako pierwszy w Polsce dokonał zespoleńia koniec do końca całkowicie oderwanego oskrzela głównego lewego z pomyślnym wynikiem leczenia. Dzięki intensywnym badaniom nad patofizjologią obrażeń Pan Profesor wniósł wiele rozwiązań szczególnie ważnych dla tzw. chirurgii pola walki, które z powodzeniem sprawdzają się po dzień dzisiejszy, m.in. jest autorem metody stabilizacji wyłamanego okna kostnego w ścianie klatki piersiowej, zestawu polowego do rozprężania płuca oraz kleju żelatynowo-rezorcynowo-formaldehidowego do zalepiania ran płuca i jamy opłucnej.

Łączny dorobek naukowy Pana Profesora składa się z 251 referatów wygłoszonych na konferencjach, zjazdach i kongresach w kraju i za granicą, 437 prac naukowych, w tym 350 publikacji. Był moderatorem kil-

kudziesięciu konferencji i sesji naukowych. W 1977 roku został współautorem obszernego opracowania pt. „Uraz bojowy”, zawierającej projekt jednolitej doktryny wojenno-medycznej, a także pierwszego w dziejach Wojskowej Akademii Medycznej podręcznika dla lekarzy i studentów pt. „Wybrane zagadnienia z chirurgii polowej” oraz redaktorem zbiorowego dzieła pt. „Chirurgia polowa”.

Profesor Stanisław Barcikowski za swoje zasługi został wielokrotnie odznaczony. Wśród odznaczeń są: Krzyż Oficerski i Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Armii Krajowej i Krzyż Partyzancki, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Odznaka Weterana Walk o Niepodległość, Odznaka Akcji Burza, Odznaka Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia, Odznaka Zasłużony Lekarz RP, Honorowa Odznaka miasta Łodzi. W roku 1985 i 1987 Minister Zdrowia i Opieki Społecznej nadał mu

Prof. S. Barcikowski rozmawia z Biskupem Polowym WP gen. bryg. Leszkiem Sławojem Głódziem (w Bełchatowie).

Dyplom Uznania „Za Wybitne Zasługi w Organizacji Ochrony Zdrowia”.

Profesor Stanisław Barcikowski, uczeń Mariana Stefanowskiego, Tadeusza Wagnera, Jana Pruszyńskiego jest dla nas wszystkich mistrzem, nauczycielem, wielkim człowiekiem, wspaniałym klinicystą, dynamicznym pracownikiem nauki, zręcznym i wszechstronnym chirurgiem. Jest przykładem wielkiego patrioty, który dzięki swojej pracy, wytrwałości, wiedzy słaWi Polskę w całym świecie. Przez wiele lat uczył nas jak być człowiekiem skromnym i oddanym swym pacjentom, a wartość życia ludzkiego stawiać ponad wszystko. Przez wszystkie lata swojej praktyki lekarskiej dążył nieustannie do pogłębiania wiedzy, pozyskiwania nowych doświadczeń, by w pełni móc służyć ludziom.

Z jego szkoły chirurgicznej wywodzi się wielu znanych w kraju specjalistów. Patronował wielu habilitacjom i doktoratom.

Składając ukłon w kierunku Szanownego Pana Profesora mam nadzieję, że przez wiele lat cieszył się będzie doskonałym zdrowiem i gościł w prowadzonej przeze mnie Klinice tak często jak dotychczas.

Przewodniczący
Wojskowej Izby Lekarskiej
prof. dr hab. med. **Marian BROCKI**

Gen. bryg. prof. dr hab. med. Henryk Chmielewski wręcza Medale Wojskowej Akademii Medycznej w uznaniu Zasług dla Uczelni (płk prof. Stanisław Barcikowski – w środku).

Historia kształcenia poddyplomowego w dziedzinie urologii w Wojsku Polskim

Szkolenie przed- i poddyplomowe z dyscyplin zabiegowych ze szczególnym uwzględnieniem chirurgii ogólnej, urazowej, neurochirurgii i urologii w Wojsku Polskim należało do obowiązków Szefostwa Służby Zdrowia MON.

Koordynatorami i osobami odpowiedzialnymi za prowadzenie działalności naukowo-dydaktycznej i proces kształcenia specjalistów w poszczególnych dyscyplinach byli Naczelni Specjaliści WP.

W latach 1967–2005 odbyło się 25 ogólnopolskich Zjazdów Urologów Wojska Polskiego, w tym 21 Konferencji Naukowo-Szkoleniowych i 4 Sympozja Sekcji Urologów Wojskowych PTU. Naczelny Urolog WP był odpowiedzialny za nadzór i poziom naukowy i merytoryczny szkolenia.

Pierwsza Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Urologów WP odbyła się w Łodzi w 1967 r. w Wojskowej Akademii Medycznej. Zorganizowana została przez płk. prof. zw. dr. med. Jana Leńko i Zespół Kliniki Urologii WAM. Łącznie w Łodzi zorganizowano pięć Konferencji Naukowo-

Szkoleniowych Urologów WP w latach: 1967, 1971, 1983, 1996, 2000. W dniach 20-21 maja 1983 r. zorganizowano konferencję w ramach odchodów XXV-lecia Wojskowej Akademii Medycznej, a XX Jubileuszową Konferencję Naukowo-Szkoleniową Urologów WP ten sam zespół zorganizował w dniach 14-16 września 2000 r. W obradach uczestniczyli przedstawiciele MON, władz uczelni i liczne zespoły urologów.

Trud organizacji i obowiązek przygotowania programu naukowego i prac oraz ich wygłaszania spoczywał głównie na pracownikach naukowo-dydaktycznych Klinik Urologii WAM i CSKWAM.

Mam więc zaszczyt i obowiązek złożyć serdeczne podziękowania za bezinteresowną, ofiarną pracę w organizowaniu wszystkich Zjazdów Naukowych Urologów WP adiunktom, asystentom, sekretarkom i pielęgniarkom Kliniki Urologii WAM w Łodzi: płk. dr. med. Henrykowi Lesiewiczowi, płk. dr. med. Zdzisławowi Leńko, płk. dr. med. Wieńczysławowi Moniccie, płk. dr. med. Markowi Pisarskie-

mu, płk. dr. med. Waldemarowi Róžańskiemu, dr. Antoniemu Majkowi, dr. med. Wojciechowi Włodarczykowi, dr. med. Maćkowi Gruszczyńskiemu, dr. Romualdowi Kozłowskiemu, w ostatnich latach kmdr. dr. med. Zbigniewowi Trzepizurowi, mjr. dr. med. Zbigniewowi Jabłonowskiemu, mjr. dr. med. Cezaremu Zydkowi, dr. med. Witoldowi Cerskiemu, paniom Barbarze Bellerman, Wiesławie Wallas i wielu innym. Szczególne podziękowania za nieoceniony trud w organizowaniu wielu Konferencji składam nieżyjącemu już płk. dr. hab. med. Czesławowi Pawlakowi.

Klinika Urologii Instytutu Chirurgii Centralnego Szpitala Klinicznego w Warszawie była gospodarzem i organizatorem trzech Konferencji Naukowo-Szkoleniowych Urologów WP, w 1985 r. w Warszawie płk. prof. dr. hab. med. Bronisław Stawarz wraz z zespołem zorganizował X Jubileuszową Konferencję Naukowo-Szkoleniową Urologów WP, w 1992 r. ten sam zespół zorganizował w Warszawie XIII Konferencję Urologów WP, a w 2001 r. jego

Organizatorzy Konferencji Naukowo-Szkoleniowych Urologów WP: płk dr. hab. med. Stanisław Cieśliński, kierownik Kliniki Urologii WAM w latach 1977-1980; płk prof. dr. hab. med. Eugeniusz Miękoś, kierownik Kliniki Urologii WAM w latach 1980-2002, Naczelny Urolog WP w latach 1982-1996; płk prof. dr. hab. med. Bronisław Stawarz, kierownik Kliniki Urologii CSK WAM.

25. spotkanie urologów WP

następca, płk dr hab. med. Henryk Zieliński wraz z zespołem zorganizowali XXI Konferencję Naukowo-Szkoleniową Urologów WP w Domu Polonii w Pułtusku. Wszystkie konferencje zorganizowane przez Klinikę Urologii CSK WAM w Warszawie cechował wysoki poziom naukowy i organizacyjny.

Szczególne podziękowania za aktywność i współudział w przygotowywaniu programów naukowych i organizacyjnych wszystkich 25 Konferencji Urologów WP składam płk. prof. dr. hab. med. Bronisławowi Stawarzowi, kierownikowi Kliniki Urologii CSK WAM i jego zespołowi, a szczególnie płk. prof. dr. hab. Henrykowi Zielińskiemu, dr. hab. med. Jackowi Ogrodnikowi, prof. dr. hab. med. Andrzejowi Gomule, płk. dr. med. Januszowi Poznańskiemu, Józefowi Chojnackiemu, Włodzimierzowi Chudzikowi, Lechowi Lechnio, Jarosławowi Malczyńskiemu i Andrzejowi Malczyńskiemu.

Naczelnym Urolog WP w latach 1958-77 r., tj. od daty powołania Wojskowej Akademii Medycznej do przejścia do rezerwy, płk prof. dr med. Jan Leńko do zawodowej służby wojskowej został wcielony jako asystent Kliniki Urologii AM w Krakowie, w związku z tym 5. Kliniczny Szpital Wojskowy w Krakowie aż czterokrotnie gościł urologów Woj-

skowych z całej Polski. W Krakowie zorganizowano konferencje w roku: 1973, 1987, 1998, i 2003. Zarówno sam Kraków jak i Zakopane czy Krynica Górská były bardzo atrakcyjnymi miejscami dla wszystkich uczestników. Ordynator Oddziału Urologii 5. Klinicznego Szpitala Wojskowego w Krakowie, płk dr med. Józef Jeż był gospodarzem i Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Konferencji w latach 1973 i 1987, natomiast w latach 1998 i 2003 konferencje organizował następca i wychowanek pułkownika Józefa Jeża, płk dr med. Sławomir Mrozicki.

Konferencje Naukowo-Szkoleniowe Urologów WP organizowane przez Kliniczny Oddział Urologiczny 5. Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką SP ZOZ w Krakowie cieszyły się najlepszą frekwencją uczestników, reprezentowały wysoki poziom naukowy, a przede wszystkim posiadały piękną oprawę artystyczną i towarzyską. Do niezapomnianych przeżyć należy zaliczyć bankiet w kopalni soli w Wieliczce.

W 1970 r. w Ośrodku Olimpijskim w Wałczu obradował III. Zjazd Urologów i Chirurgów Wojska Polskiego. Oddział Urologiczny 104. Wojskowego Szpitala w Przemyśle był organizatorem VI Konferencji Urologów Wojskowych w 1975 r., a Oddział Chirurgiczny Szpitala Okrę-

gowego w Toruniu organizował VII Konferencję. Od 1978 r. do 1981 r., po odejściu płk. prof. zw. dr. med. Jana Leńko do rezerwy, obowiązki Naczelnego Urologa WP przejął Naczelnym Chirurg WP, płk prof. dr hab. med. Tadeusz Orłowski.

W okresie 1-3 .10.1979 r. w Biedrusku pod przewodnictwem Naczelnego Chirurga WP, płk. prof. Tadeusza Orłowskiego i kierownika Kliniki Urologicznej WAM, płk doc. S. Cieślińskiego zorganizowano VIII Konferencję Naukowo-Szkoleniową chirurgów i urologów wojskowych. Wiodącym tematem konferencji były nowotwory narządów układu moczowego. Organizatorami byli pracownicy Oddziału Urologicznego 111. Szpitala Wojskowego w Poznaniu. Obowiązki ordynatora Oddziału Urologii w Szpitalu Wojskowym w Poznaniu pełnił doświadczony i zasłużony urolog, płk dr med. Józef Strzyżowski, wieloletni kierownik Kliniki Urologii AM w Poznaniu. Wszystkie referaty zostały wydane w formie książkowej i rozpowszechnione w środowisku lekarzy wojskowych. Oddział Urologii 111. Wojskowego Szpitala w Poznaniu był organizatorem Jubileuszowej XV Konferencji Urologów WP. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był płk dr med. Stanisław Głowacz. Konferencję zorganizowano w Ośrodku Wypoczynkowym w Kiekrzu.

Organizatorzy Konferencji Naukowo-Szkoleniowych i Sympozjów Naukowych Sekcji Urologów Wojskowych PTU. Płk prof. dr hab. med. Henryk Zieliński, kierownik Kliniki Urologii Wojskowego Instytutu Medycznego. płk dr hab. med. Czesław Pawlak, prof. nadz. WAM, kierownik Kliniki Urologii UM w Łodzi od 1.04.2003 do 12.06.2003 r. Dr hab. med. Marek Sosnowski, prof. nadz. UM kierownik I Kliniki i Katedry Urologii UM w Łodzi.

Płk dr med. Józef Jeż, organizator i kierownik Klinicznego Oddziału Urologii 5. Szpitala Wojskowego w Krakowie i jego wychowanek i następca, płk dr med. Sławomir Mrozicki – ordynator Oddziału Urologii 5. Klinicznego Szpitala Wojskowego w Krakowie.

XVII Konferencję Urologów WP zorganizował Oddział Urologii 109. Wojskowego Szpitala w Szczecinie. Miejscem obrad był Ośrodek Wypoczynkowy w Świnoujściu.

Oddział Urologii 4. Klinicznego Wojskowego Szpitala we Wrocławiu zorganizował trzy Konferencje Naukowo-Szkoleniowe Urologów WP, w roku: 1989, 1999 i 2005.

Pierwsza, zorganizowana przez mojego przyjaciela i kolegę ze studiów w WAM, urologa Śląskiego Okręgu Wojskowego i ordynatora Klinicznego Oddziału Urologicznego, płk. dr. med. Henryka Kołosowskiego w Oficerskiej Szkole we Wrocławiu, zgromadziła głównie urologów wojskowych. Wysoki poziom naukowy prezentowanych prac oraz zwiedzanie Panoramy Raławickiej, wiekopomnego dzieła J. Styki, W. Kossaka i innych polskich malarzy XIX w., jak również zabytków Wrocławia dopełniło program.

Kolejna konferencja w 1999 r. zorganizowana przez zespół pod kierunkiem płk. dr. med. Janusza Tuchendlera obradowała w nastrojowych pomieszczeniach zamku w Książu, przy pięknej pogodzie i dobrej organizacji oraz bardzo aktywnym udziale komendanta 4. WSO, płk. dr. med. Janusza Adamczyka. Gościem konferencji, oprócz kilku generałów, był przyszły minister obro-

ny narodowej, Jerzy Szmajdziński. Bogaty program naukowy przygotowały zespoły Klinik Urologii WAM i Oddziałów Urologicznych. Zawierał wiele materiałów szybko rozwijającej się urologii na świecie i w Polsce. Ten sam zespół z Wrocławia w 2005 r. zorganizował XXV Sympozjum Sekcji Urologów Wojskowych PTU, które obradowało w Szklarskiej Porębie w dniach 29.09. – 1.10.2005 r.

Zespół Klinicznego Oddziału Urologicznego 10. Wojskowego Szpitala Klinicznego w Bydgoszczy, pod kierownictwem płk. dr. med. Stanisława Stępnia, kierownika Oddziału i Specjalisty ds. Urologii Okręgu Pomor-

Płk dr med. Henryk Kołosowski, kierownik Klinicznego Oddziału Urologii 4. WSO we Wrocławiu oraz płk dr med. Janusz Tuchendler.

skiego organizował w 1994 r. XIV Konferencję Naukowo-Szkoleniową Urologów WP i w 2004 r. XXIV Konferencję Urologów WP w Rudniku.

Zespół pod kierownictwem płk. dr. med. Stanisława Stępnia pod względem organizacyjnym przygotowywał konferencję wzorowo, na wysokim poziomie naukowym i towarzyskim. Konferencje organizowane przez zespół płk. S. Stępnia cieszyły się wielką popularnością, zarówno wśród urologów wojskowych jak i kolegów cywilnych z regionów całej Polski. Konferencje Naukowo-Szkoleniowe Urologów WP skupiały młodych adeptów urologii wojska i środowisk cywilnych ze względu na wolne od opłaty uczestnictwo i bardzo niski koszt zakwaterowania i imprez towarzyszących.

Zmiana nazwy Konferencji Naukowo-Szkoleniowej Urologów WP na Sympozjum Sekcji Urologów Wojskowych PTU wymaga kilku zdań wyjaśnienia i wynika ze zmian zachodzących w organizacji Wojskowej Służby Zdrowia w ostatnich latach. W 1996 r. po odejściu płk prof. Eugeniusza Miękosia do rezerwy, konsultantem ds. Urologii WP został mianowany płk dr hab. med. Henryk Zieliński, który przejął obowiązki organizacji szkolenia i kształcenia podyplomowego urologów w WP. Została powołana Sekcja Urologów Wojskowych Polskiego Towarzystwa

25. spotkanie urologów WP

Urologicznego. Przewodniczącym Sekcji również został wybrany płk dr hab. H. Zieliński, który z urzędu automatycznie wszedł do ZG PTU.

Przypuszczalnie to spowodowało, że ostatnie cztery z 25 Konferencji Naukowo-Szkoleniowych Urologów WP przyjęły nazwę Sympozjum Sekcji Urologów Wojskowych PTU. W 2002 roku XXII Konferencja Sekcji Urologów Wojskowych PTU organizował Oddział Urologii 7. Szpitala Marynarki Wojennej w Wojskowym Ośrodku Wypoczynkowym Jantar w Juracie. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był kmdr dr med. Iwanicki. Komfortowa baza zakwaterowania, wysoki poziom naukowy, czynny udział ZG PTU pod przewodnictwem Konsultanta Krajowego i Prezesa PTU prof. Andrzeja Borówki.

Wieloletnia przyjaźń z Dowództwem Marynarki Wojennej kmdr. Iwanickiego, ordynatora Oddziału Urologii 7. Szpitala Marynarki Wojennej zaowocowała elegancją i wysoką kulturą, zawsze obecną w Marynarce Wojennej. A wręczone uczestnikom Sympozjum kordziki są trwałą pamiątką spotkania. Ko-

lejne zmiany dotyczyły reorganizacji Wojskowych Klinik Urologii WAM w Łodzi i Warszawie, które niosły główny ciężar kształcenia urologów dla potrzeb Wojskowej Służby Zdrowia. Z chwilą likwidacji WAM w 2002 r. Klinika Urologii WAM w Łodzi weszła w skład Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, natomiast Klinika Urologii CSK WAM w Warszawie wraz z przemianowaniem CSK WAM na Wojskowy Instytut Medyczny weszła w jego skład. W ten sposób zarówno kształcenie podyplomowe w dziedzinie urologii jak i egzaminowanie z urologii przeszło pod patronat Polskiego Towarzystwa Urologicznego. Pierwsze 10 Konferencji Naukowo-Szkoleniowych urologów WP, tj. do lat osiemdziesiątych, miało charakter bardziej szkoleniowy i instruktażowy, dominowała w nich tematyka urazów narządów układu moczowego i narządów płciowych męskich, w tym strat w ogniskach masowego rażenia z uwzględnieniem następstw stosowania broni masowego rażenia, jądrowej, napalmu, BST i innych. Często miały charakter wspólnie organizowanych zjaz-

Płk dr med. Stanisław Stępień.

dów z chirurgami wojskowymi jak również nefrologami.

Oprócz referatów o tematyce urologicznej zapraszano wykładowców innych specjalności wojskowych: nefrologów, chirurgów, chirurgów urazowych, neurochirurgów, toksykologów wojskowych. Zaproszonymi gośćmi bądź członkami Komitetów Naukowych prawie wszystkich konferencji, a później sympozjów Sekcji Urologów Wojskowych byli samodzielni pracownicy – profesoresowie, kierownicy klinik urologii w Polsce: prof. Adamkiewicz, prof. Wojewski, doc. Strzyżowski, prof. Krzeski, prof. Borkowski, prof. Borówka, prof. Sikorski, prof. Darewicz, prof. Krajka, prof. Kazoń, prof. Witeska, prof. Wolski, prof. Fryczkowski, prof. Jeromin, prof. Sosnowski, prof. Matych i wielu innych, np. płk prof. dr hab. Jędrzejczak, płk prof. dr hab. med. Marek Luciak – kierownik Kliniki Nefrologii WAM w Łodzi, prof. dr hab. med. Wańkowiczowa z CSK w Warszawie. Zaproszonymi gośćmi z zagranicy byli prof. Issrael Nisenkom z Tel-Awivu, wybitny urolog, prof. Stackl z Wiednia. Obaj byli uczestnikami Konferencji Naukowo-Szkoleniowej Urologów WP w Zakopanem, 14-15 czerwca 1996 r.

Przygotowywane programy tych konferencji przez Naczelnego Urologa WP zatwierdzane były przez Szefa Służby Zdrowia WP. Odbywały się na terenie obiektów wojskowych, tj. jednostek wojskowych, szpitali wojskowych lub wojskowych

Uroczystość przekazania symbolicznej „ciupagi” Przewodniczącemu Komitetu Organizacyjnego XXVI Sympozjum Sekcji Urologów Wojskowych PTU, prof. M. Sosnowskiemu przez płk dr med. J. Tuchandlera i Konsultanta ds. urologii MON płk prof. H. Zielińskiego.

ośrodków wypoczynkowych. W czasie tych konferencji organizowano odprawy kadry kierowniczej urologów wojskowych, tj. ordynatorów, kierowników Klinik Urologii, w czasie których omawiano zagadnienia szkolenia urologów, uzyskiwania specjalizacji, organizacji nowych oddziałów urologii w szpitalach wojskowych, a nawet propozycje podziału środków na sprzęt i aparaturę. Urologia w Wojsku Polskim rozwijała się bardzo dynamicznie, otwierano kolejne oddziały urologii w szpitalach wojskowych, w których zabezpieczenie pracy wymagało doświadczonych specjalistów.

W latach 80. i 90. na 560 łóżek urologicznych w szpitalach wojskowych przypadało 95 urologów, w tym 9 samodzielnych pracowników nauki i 35 ze stopniem dr. nauk med. Samodzielni pracownicy nauki to: płk doc.dr hab. med. Stanisław Cieśliński, płk prof. dr hab. med. Eugeniusz Miękoś, płk prof. dr hab. med. Bronisław Stawarz, płk dr hab. med. Wacław Szostek, płk dr hab. med. Henryk Zieliński, płk dr hab. med. Czesław Pawlak, płk dr hab. med. Jacek Ogrodnik, dr hab. med. Andrzej Gomuła i płk dr hab. med. Waldemar Różański.

Tematyka konferencji: w początkowym okresie wiodącymi tematami były urazy narządów układu moczowego

Zespół Klinicznego Oddziału Urologicznego 10. Wojskowego Szpitala Klinicznego z Polikliniką.

wego i narządów płciowych męskich, sposoby udzielania pomocy urologicznej w ogniskach masowego rażenia, w punktach segregacji rannych oraz prace doświadczalne i kliniczne wykonywane w zakładach Wojskowej Służby Zdrowia. Ważną częścią składową tych konferencji były wykłady o charakterze szkoleniowym. Konferencje Naukowo-Szkoleniowe, a ostatnio Sympozja Sekcji Urologów Wojskowych PTU w ostatnich latach, to cenione przez społeczność urologiczną Polski, często z udziałem go-

ści zagranicznych zjazdy o wysokim poziomie naukowym.

Wystarczy wspomnieć, że tematami tych konferencji były: chirurgia laparoskopowa w urologii – 28 prac, małoinwazyjne metody leczenia kamicy moczowej (PCNL, URSL, ESWL) – 103 prace, laser w urologii (VLAP, VLASU) – 12 prac, małoinwazyjne metody leczenia BPH (TUNA, ablacja igłowa, TUMT) – 157 prac oraz prace dynamicznie rozwijającej się chirurgii onkologicznej w urologii: cystektomie radykalne

Kmdr dr med. Jan Iwanicki, po prawej: Sesja Naukowa XXII Konferencji Naukowo-Szkoleniowej urologów WP w Juracie 19-21 09.2002 r. Od lewej: Prezes PTU prof. A. Borówka, prof. A. Witeska, prof. Z. Wolski, prof. Z. Kwias, prof. M. Ryczkowski, prof. H. Zieliński, prof. J. Lorenz, prof. S. Dutkiewicz.

w raku pęcherza, ponadpęcherzowe odprowadzenia moczu, prostatektomia radykalna, adrenalectomie i nefrektomie laparoskopowe i otwarte – 92 prace, badania urodynamiczne w zaburzeniach dolnych dróg moczowych – 15 prac. Prezentowano prace oryginalne, doświadczalne i kliniczne wykonywane w klinikach WAM i CSK WAM, klinicznych oddziałach urologii i oddziałach urologii szpitali wojskowych. Prezentowano wyniki badań prac habilitacyjnych i doktorskich. Programy i książka streszczeń każdej konferencji były przygotowywane przez Komitet Naukowy i Organizacyjny konferencji, po uprzedniej ocenie nadesłanych prac. „Lekarz Wojskowy”, ówczesny miesięcznik Szefostwa Służby Zdrowia MON, opublikował wszystkie prezentowane prace XVI (14-15 czerw-

ca 1996 r., Zakopane-Kościelisko) i XVIII (Kraków, 7-9 maja 1998 r.) Konferencji Naukowo-Szkoleniowej Urologów WP. Publikacje te były znaczącym uzupełnieniem dorobku naukowego w późniejszych przewodach habilitacyjnych płk. Pawlaka, płk. Różańskiego, doc. Wyczółkowskiego, doc. M. Lipińskiego i wielu nie wymienionych tu urologów.

Programy naukowe konferencji doczekały się wysokiej oceny Przewodniczącego Krajowego Zespołu Konsultanta Medycznego w dziedzinie urologii, prof. dr. hab. Andrzeja Borówki, czego dowodzi list gratulacyjny adresowany do Przewodniczącego Komitetu Naukowego.

Komitet Naukowy każdej konferencji przydzielał jedną nagrodę za najlepszą pracę prezentowaną w czasie konferencji. Laureatami

ostatnich konferencji byli mjr dr med. Zbigniew Jabłonowski i mjr dr med. Sławomir Mrozicki.

Konferencje Naukowo-Szkoleniowe Urologów WP organizowane od 45 lat na trwałe weszły do kalendarza krajowych Zjazdów Urologicznych, przyczyniły się do integracji środowisk urologicznych, podniesienia poziomu naukowego w urologii, a przede wszystkim spełniały wymagania dobrej szkoły urologii. Prezentowane i publikowane prace uzyskiwały wysoką ocenę najwyższych autorytetów w Polsce.

Eugeniusz MIĘKOŚ

z I Kliniki i Katedry Urologii
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi
Kierownik:
dr hab.med. Marek SOSNOWSKI
prof. nadzw. UM

Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Psychologów i Psychiatrów Wojska Polskiego

W dniach 25-27.10.2007 r. w Sopocie w Wojskowym Domu Wypoczynkowym odbędzie się Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Psychologów i Psychiatrów Wojska Polskiego nt. **„Miejsce psychologii i psychiatrii wojskowej w warunkach zmieniającej się armii”**, organizowana przez Pododdział Psychosomatyczny 7 Szpitala Marynarki Wojennej z Przychodnią SP ZOZ, we współpracy Pracownią Psychologiczną Marynarki Wojennej w Gdańsku.

Celem Konferencji jest integracja środowiska psychologów, psychiatrów, lekarzy innych specjalności zainteresowanych problematyką psychologiczno-psychiatryczną w Wojsku Polskim, a także wymiana doświadczeń zawodowych związanych ze specyfiką pracy.

ZAKRES TEMATYCZNY:

1. Zadania psychologa w kontekście zmian w armii.
2. Specyfika pracy psychologa w JW, oddziale szpitalnym, poradni, pracowni psychologicznej in.
3. Rola terapii i wsparcia psychologicznego w pracy z: żołnierzem służby zawodowej, żołnierzem służby czynnej, rodziną żołnierza.
4. Relacje między psychologami oraz między psychologiem a lekarzem.
5. Diagnoza psychologiczna i psychiatryczna.
6. Psychoterapia PTSD, interwencja kryzysowa ASD.
7. Orzecznictwo sądowe i komisyjne.
8. Wypalenie zawodowe i zespół wyczerpania.
9. Rola psychologii i psychiatrii wojskowej w misjach pokojowych.
10. Psychologia i psychiatrii w rodzajach sił zbrojnych.
11. Tematy wolne

Osoby zainteresowane uczestnictwem w Konferencji proszone są o przesłanie zgłoszenia do dnia 30.03.2007 r. na adres Komitetu Organizacyjnego wraz z kserokopią dowodów wpłaty.

Streszczenia prac należy przesłać do 30.05.2007 r.

Prace będą wydrukowane w „Lekarzu Wojskowym”, a udział w Konferencji premiowany punktami edukacyjnymi. Oplata za konferencję 300 PLN (do 30.03.2007 r.).

Cena zawiera: 2 noclegi, wyżywienie, opłatę akredytacyjną imprezy towarzyszące.

Dla osób nie korzystających z noclegów opłata za udział w konferencji wynosi 150 PLN, z możliwości wykupienia posiłków na miejscu.

KONTO: KREDYT BANK S.A. O/SOPOT

nr 85 15001706 12170001 4640 0000

koniecznie z dopiskiem: „Konferencja psychologów i psychiatrów 2007”.

Zapraszamy do udziału w konferencji. Liczba miejsc ograniczona. Zgłoszenia pisemne proszę kierować na adres: Pododdział Psychosomatyczny

7. Szpitala Marynarki Wojennej z Przychodnią SP ZOZ

ul. Polanki 117, 80-305 Gdańsk

tel.: 0-58 5526521, 0-58 5526446, wojsk. 216521, 216446

fax.: 0-58 6261557, 0-58 5526457, wojsk. 261557, 216457

e-mail: psychosomatyka@7szmw.nazwa.pl

Przewodniczący Komitetu Naukowego
prof. dr hab. n. med. **Antoni Florkowski**
Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego
kmdr ppor. mgr **Małgorzata Żychlińska**

Korekta do

„Wykazu kursów, szkoleń i konferencji naukowych organizowanych przez jednostki wojskowej służby zdrowia w 2007 r.”

Informujemy o zmianie terminów kursów specjalizacyjnych organizowanych przez Klinikę Chorób Wewnętrznych i Hematologii WIM w ramach programu dydaktycznego CMKP

- Kurs specjalizacyjny dla lekarzy specjalizujących się w hematolo-

gii „Psychologiczne aspekty w chorobach krwi” – **odbędzie się 6 marca 2007 r.**

- Kurs dla lekarzy specjalizujących się w onkologii klinicznej **odbędzie się w dniach 24-28 września 2007 r.**

O dokonanie korekty w „Wykazie...” wystąpiła w piśmie do redakcji „Skalpela” pani dr Ewa Wąsak- Szulkowska, adiunkt Kliniki Chorób Wewnętrznych i Hematologii WIM.

(red.)

MINISTER FINANSÓW
Znak:DD2/066-0603/MW/06/1220
Dot.: NRL/ZRP/EJ/1371-1/8567/2006

Warszawa, 2006-12-11

Pan
Konstanty Radziwiłł
Prezes Naczelnej
Rady Lekarskiej
ul. Jana Sobieskiego 110
00-764 Warszawa

Odpowiadając na pismo z dnia 21 listopada 2006 r., nr NRL/ZRP/EJ/1371-1/8567/2006 w sprawie definicji działalności gospodarczej, uprzejmie informuję :

Od 1 stycznia 2007 r. wchodzi w życie zmieniona definicja pozarolniczej działalności gospodarczej. „Nowa” definicja działalności gospodarczej, z jej zakresu przedmiotowego wyłącza czynności, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) odpowiedzialność wobec osób trzecich za rezultat tych czynności oraz ich wykonywanie, z wyłączeniem odpowiedzialności za popełnienie czynów niedozwolonych, ponosi zlecający wykonanie tych czynności,
 - 2) są one wykonywane pod kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonych przez zlecającego te czynności,
 - 3) wykonujący te czynności nie ponosi ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną działalnością.
- Chciałbym z całą stanowczością podkreślić, że zmiana ta nie odbiera lekarzom oraz pielęgniarkom prowadzącym jednoosobową działalność gospodarczą możliwości świadczenia w ramach tej działalności na podstawie zawartych kontraktów, usług na rzecz szpitali. Lekarz lub pielęgniarka prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą, nie utracą zatem statusu przedsiębiorcy tylko dlatego, że w ramach kontraktu realizują usługi na rzecz szpitali.

Nawet jeżeli charakter czynności określonych w kontrakcie wymaga ich wykonywania przez lekarza lub pielęgniarkę pod kierownictwem, w miejscu i czasie wyznaczonych przez zlecającego te czynności, to nie są to przesłanki wystarczające do wykluczenia istnienia działalności gospodarczej. Łącznie z tymi przesłankami konieczne jest wystąpienie pozostałych dwóch warunków tzn. lekarz lub pielęgniarka wykonujący czynności nie ponoszą ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, a także pełną

odpowiedzialność cywilną wobec osób trzecich za rezultat tych czynności oraz ich wykonywanie przejmując zleceniodawca.

Zgodnie natomiast z art. 35 ust. 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. nr 91, poz. 408 z późn. zm.) odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przy udzielaniu świadczeń w zakresie udzielonego zamówienia ponoszą solidarnie udzielający zamówienie i przyjmujący zamówienie. Z kolei w myśl art. 35 ust. 6 tej ustawy, w zakresie, o którym mowa w ust. 5 przyjmujący zamówienie podlega obowiązkowi ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Określona przepisami ustawy o zakładach opieki zdrowotnej solidarna odpowiedzialność udzielającego i przyjmującego zamówienie pozwala – nawet bez szczegółowej analizy umowy łączącej strony – na podstawie tezy, że lekarz lub pielęgniarka świadczący w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej na podstawie zawartego kontraktu, usługi na rzecz szpitala, w związku z nową definicją pozarolniczej działalności gospodarczej, nie utracą statusu przedsiębiorcy. Umowa między stronami nie może bowiem znosić odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przy udzielaniu świadczeń w zakresie udzielonego zamówienia, skoro odpowiedzialność taka wynika z aktu rangi ustawowej.

Prezentując powyższe, wyrażam jednocześnie nadzieję, że przekazane Panu Prezesowi informacje wyeliminują wątpliwości jakie powstały w środowisku medycznym, w związku z wchodzącą w życie z dniem 1 stycznia 2007 r. nową definicją pozarolniczej działalności gospodarczej.

Z poważaniem,

z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Jacek DOMINIŁ

General Pana Boga

Rozmowa z ks. mjr. Feliksem Marianem Słabkiem,
kapelanem 1. Szpitala Wojskowego w Lublinie.

– Światowy Dzień Chorych, przypada 11 lutego. Czy to jest zwykła kartka z kalendarza?

– 15 lat temu dzień ten ustanowił Jan Paweł II w święto Matki Boskiej z Lourdes. W dniu tym kościół zwraca uwagę na chorego człowieka i jego cierpienie w aspekcie nadprzyrodzonym. W żadnym wypadku choroba nie jest karą za grzechy. Chorego nie możemy traktować jako bezproduktywnego, niejako skazanego na eliminację. Traktujemy chorego jako drugiego Chrystusa, nad którym mamy się pochylić, aby mu pomóc powrócić jak najszybciej do normalnego życia.

– Jak pomóc?

– Wielka jest rola rodziny lub bliskich. Niezależnie od tego czy chory znajduje się w szpitalu, czy leży w domu należy stworzyć mu atmosferę nie tylko nadziei. Musi również czuć się potrzebny w swoim środowisku. Nie możemy wymawiać mu, że na darmo je chleb, dlatego że nie pracuje i nie zarabia pieniędzy. Powinniśmy stworzyć mu jak najlepsze warunki do normalnego życia. Właśnie w Dniu Chorych Kościół chce zwrócić uwagę na tych ludzi, którzy z racji choroby stają się niezaradni i nie mogą sami upomnieć się o swoje prawa. Chcemy otworzyć oczy ludziom zdrowym, by spojrzeli z innej perspektywy na człowieka, który sam nie może chodzić i jest ze wszech miar obolały. Przypominamy rodzinie lub bliskim o ich obowiązku opieki nad chorą osobą.

– Jakie są obowiązki rodziny wobec chorego?

Przede wszystkim przykute go do łóżka powinniśmy podtrzymywać na duchu mówiąc: „kochamy Cię tak samo jak wtedy kiedy byłeś w pełni sił, kiedy zarabiałeś pieniądze, kiedy byłeś sprawny. Kochamy Cię nadal.” Nie można dopuścić, żeby chory tracił nadzieję. W zakresie podstawowej opieki jaką nad nim rozciągamy jest nie tylko karmienie, podawanie leków, usprawnia-

nie, żeby jak najszybciej mógł nabrać sił, ale przede wszystkim budowanie świadomości, że w w dalszym ciągu funkcjonuje wśród nas. Otaczajmy go też miłością samarytanina. Nie możemy dopuścić, by w świadomości chorego zaświtła myśl, że rodzina, najbliżsi przyjmują swojego chorego bliźniego, z niechęcią jako darmozjada. Nawet wtedy kiedy powrót do zdrowia przebiega wolno. Przewlekłe chory czuje się bardziej podcięty psychicznie.

– Choroba ciała i duszy?

– Stan psychiki chorego jest najważniejszym elementem powrotu do zdrowia. Przy braku nadziei na wyzdrowienie nawet najłżejsza choroba przebiega bardzo opornie i trudniejsze jest jej wyleczenie.

– Jan Paweł II dał nam najlepszą lekcję stosunku do cierpienia poprzez swoją chorobę.

– Widzieliśmy tego świętego za życia człowieka w postaci niedołężnego staruszka, ale jakże mocnego duchem człowieka. Nie widzieliśmy na co dzień jego cierpienie, chociaż coraz to bardziej niedołężny zadziwił świat swoim hartem i pokazywał milionom ludzi także cier-

piącym czym jest nadzieja, moc, siła ducha i codzienna ufność Bogu. Poprzez głębię swojej świętości uzdrowił także niejednego człowieka. Obraz Jego ostatnich chwil, kiedy żegnał się z nami odchodząc z tego ziemskiego poligonu, do dzisiaj pokazuje nam czym jest cierpienie i choroba. Nigdy nie zgadzał się, żeby chorego człowieka sprowdzać do roli zwierzęcia, które rozpycha się ze wszech miar i siłą próbuje wywalczyć miejsce tylko dla siebie, depcząc i niszcząc drugiego. Poprzez swoją życiową pielgrzymkę przekonał chyba większość cierpiących, że eutanazja nie jest rozwiązaniem problemów cierpienia i nieuleczalnej choroby. Przekonał nas też, że w modlitwie jest siła.

– Wszyscy szukają ratunku w modlitwie licząc na cud ozdrowienia.

– Na pewno modlitwa jest łącznością z Chrystusem cierpiącym, bo wtedy człowiek czuje, że nie jest sam. Przykład Chrystusa, który za nas cierpiał, umarł i zmartwychwstał jest wzorem dla nas ludzi. Ufajmy że nie wszystko kończy się na Wielkim Piątku. Modlitwa o zdrowie czy też przed każdą operacją, zabiegiem, tworzy nie tylko nadzieję, ale i świadomość, że i do Ciebie uśmiechnie się drugi człowiek, który Ci pomoże a wraz z nim cały świat. Modlitwa ma moc nadprzyrodzoną i wielką siłę. Nawet poganie wzdychają do swojego Boga w najtrudniejszych chwilach swojego życia.

– Ksiądz z autopsji zna cierpienie chorego.

– Jako pacjent recydywista wielokrotnie wracałem na oddziały szpitala wojskowego, z racji swoich ułomności zdrowotnych. Stąd mam najlepsze spojrzenie na cierpienie z perspektywy chorego. Poznałem co odczuwa chory, jak zachowuje się w bezsenne noce i jak modlitwa bywa skuteczna. Zdobyłem tym najdoskonalwsze doświadczenie w posłudze jako kapelan szpitala. Zrozumiałem czym jest cierpliwość i wytrwanie. Dlatego już 17 lat jestem kapelanem, pełniąc posługę kapłańską nieprze-

rwanie w jednym miejscu, w 1. Szpitalu Wojskowym w Lublinie.

– Tego nie nauczono w seminarium duchownym?

– Dopiero poligon szpitalny, zdobyte doświadczenie w połączeniu z wiadomościami teologicznymi i z modlitwą dało mi wskazówki jak służyć ludziom chorym. Czynię tę posługę każdego dnia, bez względu na jego porę, rozmawiając z chorymi, modląc się z nimi. Co prawda już jako emeryt. Czuję się jednak nadal potrzebny, mam swoje obowiązki i pilnuję, by w oznaczonym czasie być w miejscu gdzie chorzy na mnie czekają. Tym samym realizuję moje powołanie kapłańskie. Czuję, że chorzy dają mi więcej, aniżeli ja im. W mojej posłudze kapłańskiej nic nie jest ważniejsze od dotarcia do chorego, kiedy wzywają mnie w środku nocy, do konkretnej osoby.

– Jako kapelan, ksiądz docenia pracę lekarzy i pielęgniarek tego szpitala?

– To oni niejednokrotnie zwracają mi uwagę czy też uwrażliwiają, do którego chorego powinienem udać się niezwłocznie, w momentach ryzyka śmierci. Czy to z ostatnimi olejami czy też żeby pojednać go z Bogiem (spowiedź i komunia). Jestem bardzo wdzięczny, szczegó-

nie pielęgniarkom, które czuwają w tym szpitalu, troszcząc się o życie każdego pacjenta. Ofiarność i fachowość personelu medycznego 1. Szpitala Wojskowego w Lublinie jest wręcz wzorcowa. Przekonałem się o tym sam jako pacjent.

– Jak ksiądz został kapelanem?

– Widocznie tak Pan Bóg chciał i powołał mnie przez konkretnych ludzi, najpierw w Dziekanacie Generalnym Wojska Polskiego (od lipca 1990 roku). Później Biskup Polowy WP, gen. Leszek Sławoj Głódź wcielił mnie do swojego Ordynariatu, gdzie jestem do dnia dzisiejszego w stopniu majora, już od dziesięciu lat. W czasie posługi kapłańskiej, poprzez dryl wojskowy utrwaliła się we mnie jeszcze bardziej odpowiedzialność, obowiązkowość, a także solidność. Stawiam się na każdy sygnał, który otrzymuję od chorego.

– Mianowałbym księdza generałem Pana Boga.

– Wystarczy mi, że zostanę do końca szeregowcem Pana Boga, to i tak dla mnie wielki zaszczyt i wyróżnienie.

– Dziękuję za rozmowę.

tekst i foto:
Jerzy JĘDRZEJEK

ŚP

plk w st. spocz. lek. med. Ryszard Bohdan PIOTROWSKI

9 października 2006 r. po długich cierpieniach odszedł na wieczną wartę najukochańszy mąż, ojciec i dziadek, śp plk w st. spocz. lek. med. Ryszard Bohdan Piotrowski, urodzony 2 stycznia 1926 r. w Pińsku na Polesiu, powstaniec warszawski, absolwent Oficerskiej Szkoły Instruktorów Sanitarnych i Wojskowej Akademii Medycznej w Łodzi.

Pełnił wieloletnią służbę w jednostkach bojowych Wojska Polskiego, Poliklinice Centralnego Szpitala Klinicznego WAM w Warszawie oraz Polskiej Jednostce Specjalnej Doraźnych

Sił Zbrojnych ONZ na Bliskim Wschodzie (IV zmiana).

Odnaczonego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem w Służbie Pokoju nadanym przez Sekretarza Generalnego ONZ oraz wieloma medalami bojowymi i resortowymi.

Pochowany został 17 października 2006 r. na Starych Powązkach (kw. 228, rząd V, grób 2) w Warszawie.

O chwilę zadumy w dniu Imienin Ryszarda, 3 kwietnia proszą

Żona z Synem

„Opowiedz mi Twoją przeszłość, a ja powiem, jaka będzie Twoja przyszłość”
Konfucjusz

Doktor Jan Stanko (ok. 1430-1493)

Zwiastun epoki polskiego renesansu w naukach medycznych i przyrodniczych

Był jednym z najwybitniejszych lekarzy polskich w epoce wczesnego renesansu. Największą sławę przyniósł mu rękopiśmienny słownik lekarski zwany „Antibolomenum” lub „Antidotarium”. Napisany w roku 1472 zachował się do naszych czasów w Bibliotece Kapituły Krakowskiej.

Dokumentując ogromną wiedzę przyrodniczą autor przedstawiał dzieło oryginalne, krytycznie ustosunkowujące się do źródeł obcojęzycznych. Manuskrypt „Antibolomeum”, odkryty po raz wtóry w XIX w. przez profesora Józefa Rostańskiego, jest najlepszym dowodem istotnego wkładu Polaka do medycyny światowej, pomnikiem polskiej wiedzy medycznej i przyrodniczej w XV wieku.

Jan Stanko pochodził ze Śląska. Urodził się prawdopodobnie we Wrocławiu w ubogiej rodzinie mieszczańskiej. W młodości uczęszczał do najlepiej zorganizowanej szkoły średniej przy kościele Św. Marii Magdaleny. Umiłowanie nauki oraz niespotykana pilność Stanki znalazła uznanie u biskupa Piotra Nowaka, który był we Wrocławiu prawdziwym opiekunem wielu zdolnych a ubogich młodzieńców.

Biskup Nowak będący egzekutorem testamentu zamożnego wrocławianina Mikołaja Gliwicza, zmarłego w roku 1416, fundował dla ubogich studentów polskich stypendia i bursy. Fundator i egzekutor wierzyli bowiem, że „światło zebrane u ob-

cych narodów oświeci ich własny kraj, czyniąc go zasobniejszym, a naród lepszym i szczęśliwszym”.

Jan Stanko był młodzieńcem szczególnie uzdolnionym. Najbardziej pasjonowała go przyroda. Już w szkole katedralnej rozpoczął sporządzanie słowniczka przyrodniczego, w którym uporządkował różne rośliny według działów.

Zgodnie z intencją swego protektora po ukończeniu szkoły katedralnej podjął studia medyczne na Uniwersytecie Padewskim, a następnie Uniwersytecie Bolońskim. Po uzyskaniu stopnia bakałarza powrócił do kraju i podjął obowiązki kanonika wrocławskiego. W roku 1448 ponownie wyruszył do Padwy w celu dalszego kontynuowania studiów medycznych i przyrodniczych.

Jego nauczycielem był słynny lekarz profesor Savonarola, który owiany duchem włoskiego renesansu odważył się podważyć księgi „nieomylnego” Galena. Savonarola, nauczający systematycznego ujęcia nauk medycznych przez rozwijanie i wyodrębnianie poszczególnych działów, zwrócił baczną uwagę na działalność naukową Jana Stanki. Oceniając jego wysiłki nad opracowywaniem słownika różnych roślin i leków pod względem ich działania lekarskiego przepowiedział Polakowi sławę na miarę Alberta Wielkiego¹.

W roku 1449 przebywał w Bolonii Jan Długosz. Celem jego wizyty była chęć zwerbowania lekarza polskiego Marcina z Żurawicy² na stanowisko lekarza przybocznego kardynała Zbigniewa Oleśnickiego. Marcin z Żurawicy będący profesorem matematyki na Uniwersytecie Bolońskim finalizował wówczas studia doktorskie z medycyny i z tego powodu przedłożonej mu propozycji przyjąć nie mógł. Na swoje miejsce zaproponował jednak młodszego od siebie, ale wybitnie uzdolnionego doktora Jana Stankę.

Stanko zaakceptował ofertę Długosza i w roku 1450 podjął obowiązki lekarza na dworze kardynała. Za czasów Władysława Jagiellończyka kardynał Zbigniew Oleśnicki był faktycz-

Pieczęć cechu chirurgów krakowskich używana w XVI w.

¹ Albert Wielki (1193–1280), wybitny filozof i przyrodnik niemiecki, nauczyciel Tomasza z Akwinu, jeden z największych umysłów średniowiecza.

² Marcin Król z Żurawicy (ok. 1422 – ok. 1460), profesor Wydziału Lekarskiego Akademii Krakowskiej, matematyk i astronom, autor pierwszej w Polsce geometrii praktycznej oraz dwóch dzieł o ułamkach.

nym wielkorządcą kierującym polityką polską. Jako przywódca obozu antyhusyckiego był równocześnie przeciwnikiem silnej władzy królewskiej.

Przez okres pięciu lat przyszło pracować dr. Stance wśród największych wielmożów ówczesnej Polski. Był to etap niezwykle trudnej praktyki lekarskiej, który przyniósł mu sławę pierwszego lekarza Królestwa. W roku 1455 zmarł kardynał Oleśnicki. Stanko mając różne propozycje, postanowił roztoczyć dożgonną opiekę nad swoim ojcem duchowym i dobroczyńcą, biskupem Piotrem Nowakiem. Zaczyna biskup wprowadzając młodego lekarza w świat panujących w kraju stosunków społecznych przestrzegał go, aby krocząc po stopniach sławy nie zapominał o stałym uzupełnianiu wiedzy. „Rozum jest jak ptak, mówił stary biskup, a nauka jak skrzydła. Tylko za pomocą skrzydeł możesz poszybować na wyżyny. Jeżeli bez skrzydeł kogoś tam wyniosą, wyніка z tego sromota i nieszczęście”.

Przed śmiercią Piotr Nowak zwrócił się z prośbą do wybitnego uczonego, rektora Akademii Krakow-

skiej Piotra Gaszowca³, aby patronował dr. Stance w jego dążeniach naukowych. Od tej chwili datuje się owocna współpraca obu wybitnych lekarzy tak na niwie akademickiej, jak również w służbie państwowej.

Przez ponad dwadzieścia lat prowadził Stanko wykłady na Wydziale Lekarskim Akademii Krakowskiej. Wychował w tym czasie liczne grono doskonałych medyków. Do najwybitniejszych jego wychowanków należy zaliczyć: Jana Welsa z Poznania, późniejszego profesora Akademii Krakowskiej; Jakuba Bokszyca, profesora Akademii Krakowskiej, lekarza i przyjaciela wielkiego humanisty włoskiego Filipa Kalimacha; Jana z Reguły, profesora i rektora Akademii Krakowskiej, lekarza czterech pokoleń królów polskich; Macieja z Miechowa, rektora Akademii Krakowskiej, lekarza, historyka i geografę, będącego chlubą nauki polskiej.

Jan Stanko był jak na owe czasy uczonym o nowoczesnych poglądach. Zaszczeplając swoim uczniom bezgraniczny entuzjazm do działalności naukowo-badawczej, uczył ich zasad pracy empirycznej. W owym czasie

mówiono z dumą, że Wydział Lekarski Akademii Krakowskiej jest podparty trzema mocnymi filarami: Marcinem z Żurawicy zwanym królem nauk, Piotrem Gaszowcem i Janem Stanko.

Drugim, bardzo ważnym etapem lekarskiego powołania Stanki było piastowanie przez niego przez trzydzieści pięć lat (1458–1493) funkcji lekarza nadwornego Kazimierza Jagiellończyka (1427–1492).

Silnie związany z rodziną królewską był również powiernikiem i doradcą władcy. Razem z Długoszem i Kalimachem zajmował się także kształceniem synów królewskich: Władysława Jagiellończyka – późniejszego króla Czech i Węgier, Kazimierza – króla Węgier, Fryderyka Jagiellończyka – arcybiskupa gnieźnieńskiego i kardynała, Jana Olbrachta, Aleksandra i Zygmunta Starego, późniejszych władców państwa polskiego.

Dzięki Długoszowi, królewicze zadziwiali wszystkich znajomością historii, dzięki Stance – znajomością astronomii, przyrody i matematyki, dzięki Włochowi Kalimachowi – znajomością nauk humanistycznych. Sianko i Długosz bardzo często towarzyszyli królewiczom w ich podró-

cd. na str. 28 ➡

**Szanowna Koleżanko,
Szanowny Kolego,**

Rada Lekarska WIL rozważa w aspekcie opłacalności ekonomicznej ofertę Medycznej Platformy Edukacyjnej polegającą na zapewnieniu członkom Wojskowej Izby Lekarskiej (opłacającym na bieżąco składki) nieodpłatnego dostępu do kursów doskonalących.

Kursy te, dostępne przez internet ze strony www.medycyna.org.pl, pozwalająby uzyskiwać lekarzom z nich korzystającym punkty edukacyjne.

Ponieważ koszty przedsięwzięcia ponosić ma WIL, podjęcie decyzji uwarunkowane jest rozeznaniem liczby potencjalnych odbiorców usługi.

Osoby zainteresowane prosimy więc o niezwłoczne odesłanie na adres Wojskowej Izby Lekarskiej (pocztą lub faksem) niniejszego potwierdzenia chęci korzystania z tej formy doskonalenia zawodowego.

Tak, chcę korzystać z kursów oferowanych przez MPE.

Podpis i pieczęć lekarza/lekarza dentystry

.....

Dziedziniec Collegium Maius.

zach po kraju i świecie. Więzy przyjaźni z rodziną królewską były tak wielkie, że wykonawcą swego testamentu uczynił Stanko królewicza Fryderyka, ówczesnego arcybiskupa gnieźnieńskiego.

Obok szczerych i odwzajemnionych przyjaźni, jaka łączyła Stankę z Gaszowcem i królewiczami, najtrwalsza, bo dożgonna, była przyjaźń z Janem Długoszem. Zadziergnięta jeszcze w Bolonii została ugruntowana wspólną ich działalno-

ścią społeczną i dyplomatyczną dla dobra Rzeczypospolitej.

W roku 1466 Stanko i Długosz uczestniczyli w Układach Toruńskich kończących zwycięsko wojnę trzydziestoletnią. W wyniku Układów powrócili do Polski Pomorze Gdańskie i część ziem pruskich, a Wielki Mistrz Zakonu Krzyżackiego uznał się lennikiem państwa polskiego. Wcześniej jednak z misjami królewskimi wyjeżdżał Stanko do Gdańska, Malborka, Wrocławia, Świecia i Chełmży.

Jan Długosz, nieoceniony historyk i dyplomata znający wszystkie tytuły prawne do polskiego dziedzictwa ziem północnych znajdował w Janie Stance znakomitego doradcę. Był bowiem Stanko nie tylko wybitnym lekarzem, ale uczonym umiającym bezbłędnie ocenić wartość podejmowanych układów, zarówno od strony gospodarczej, ekonomicznej jak i demograficznej. Ponadto wszędzie widziano w Stance człowieka o europejskiej sławie, który przez stałe kontakty z patrycjuszami Gdańska, Malborka i Królewca łatwiej znajdował z nimi wspólny język w czasie negocjacji.

Jako lekarz Jan Stanko posiadał nie podważalny autorytet. Obok rodziny królewskiej leczył znakomych wielmożów i rycerstwo, uczonych Akademii Krakowskiej i mieszczaństwo Krakowa. Jego pacjentami byli między innymi: kanclerz wielki koronny i doradca króla Jan Gruszczyński, historyk Jan Długosz i wielu innych. W wędrówkach po świecie o jego opinii i rady zabiegały liczne autorytety medyczne.

Gdy w latach 1481–1482 przywędrowała z Węgier do Polski groźna zaraza, nazwana wówczas morowym

cd. na str. 29 ➡

Medyczna Platforma Edukacyjna (MPE) jest pierwszym ogólnopolskim internetowym integratorem edukacyjnym umożliwiającym osobom posiadającym aktualne prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry, lekarza weterynarii, pielęgniarki i położnej udział online w interdyscyplinarnych kursach doskonalenia zawodowego.

Nowych Użytkowników prosimy o zapoznanie się z funkcjonalnością platformy, a w szczególności z dostępnymi kategoriami kursów [...].

Zachęcamy do odbycia bezpłatnego **Kursu Przygotowawczego**, którego celem jest nabycie umiejętności sprawnego posługiwania się nowoczesnymi narzędziami e-edukacji.

Zgodnie z założeniami działalności MPE kursy powstają w oparciu o oczekiwania i potrzeby sygnalizowane przez Użytkowników. Dlatego też prosimy Państwa o opinię, które z naszych propozycji uważacie za użyteczne zawodowo. Dlatego też prosimy Państwa o opinię, które z naszych propozycji uważacie za użyteczne zawodowo. Państwa sugestie poddamy twórczej analizie naszej Rady Programowej i w miarę możliwości postaramy się uwzględnić w naszej ofercie programowej.

Kategorie kursów

Kurs Przygotowawczy	1
Kursy dla lekarzy POZ	2
Kursy dla lekarzy specjalistów	30
Kursy dla lekarzy dentystów	24
Kursy dla pielęgniarek i położnych	11
Kursy dla menedżerów służby zdrowia	9
Kursy korporacyjne OIL Warszawa	5
Kursy Gesellschaft der Ärzte in Wien, Billrothhaus (w języku niemieckim)	25
Kursy Fortbildungs-Medien-Akademie Medizin (w języku niemieckim)	
(ze strony internetowej MPE www.medycyna.org.pl)	

powietrzem, król Kazimierz Jagiellończyk prosił Stankę, aby podjął trud w imię ratowania społeczeństwa od zagiętych. I choć brak jest bliższych danych o osobistym wkładzie Stanki w zwalczaniu zarazy, to skądinąd wiemy, że w krótkim czasie została ona zlokalizowana.

W roku 1472 ukończył Stanko największe dzieło swego życia, tak zwaną księgą leków „Antibolomenum”, zawierającą ponad 500 stron manuskryptu. Dzieło to obejmowało szeroką wiedzę medyczną i przyrodniczą z zakresu leczenia i leków. Znalazły się tu również rozdziały o roślinach, zwierzętach i minerałach, o narzędziach medycznych i sprzęcie lekarskim. Była to w pełnym tego słowa znaczenia nowoczesna encyklopedia medyczna, zawierając 20 000 nazw łacińskich, niemieckich, greckich i polskich.

I choć manuskrypt Jana Stanki nie został opublikowany to jednak w opinii znawców „Antibolomenum” przez wiele stuleci było znaczącym wkładem polskiego uczonego do światowej medycyny i przyrodniczo-znawstwa w XV wieku.

Jan Długosz, który uważnie prze studiował „Antibolomenum”, stwierdził, że swoją wszechstronnością przewyższało ono dzieło stworzone przez Alberta Wielkiego⁴. Profesor Józef Rostafiński największą zasługę widział w uporządkowaniu przez autora terminologii przyrodniczej i zastosowaniu prawidłowej systematyki oraz wprowadzeniu po raz pierwszy na świecie polskiego nazewnictwa do ksiąg naukowych.

„...Nie jestem pobłażliwym sędzią – pisał prof. Józef Rostafiński – i żadnym szowinizmem się nie kieruję, mimo to jeszcze raz z naciskiem powtarzam: Jan Stanko był

znakomitym przyrodnikiem XV wieku. W całej literaturze współczesnej Europy nie ma godnego, który by mógł się z nim porównać”.

Dzięki temu osiągnięciu w połowie XVI wieku mógł powstać „Herbarz Polski” Marcina z Urzędowa⁵, uznany za najznakomitsze w Polsce dzieło renesansowe z zakresu botaniki lekarskiej oraz encyklopedia lekarska Stefana Falimirza⁶.

Profesor Józef Rostafiński porównując dzieło Jana Stanki z pracami Stefana Falimirza, napisanymi kilka lat później, stwierdza, że pierwszy z nich opracował:

- 44 gatunki z gromady ssaków, zaś Falimirz 34;
- 88 gatunków z gromady ptaków, zaś Falimirz 30;
- 33 gatunki z gromady gadów i płazów, a Falimirz 39;
- 35 gatunków z gromady stawonogów, a Falimirz 18.

Był więc Jan Stanko niedoścignio-

nym znawca fauny i flory, zwłaszcza krajowej. Jego imię w historii nauk przyrodniczych znalazło się w rzędzie tak wybitnych uczonych, jak Albert Wielki czy Konrad Gesner⁷.

Doktor Jan Stanko, wielki lekarz i przyrodnik, nauczyciel wielu wybitnych lekarzy, dyplomata i towarzysz króla w wojennej potrzebie, zmarł w Krakowie 9 października 1493 roku.

Lekarze u rannego w klatkę piersiową. Drzeworyt z 1497 r.

Jako spadkobierca osiągnięć naukowych Erazma Witelona (1230–1280), Mikołaja z Polski (1235–1290), Jana Polaka (1284–1383) i Marcina Polaka (1422–1460) był w naszej tradycji naukowej jednym z tych, którzy wynieśli polską medycynę na wyżyny.

dr doc. hab. **Witold LISOWSKI**

W dniach **28-30.09.2007 r.**
w Sobieszewie,
w Centrum Konferencyjnym Orle,
odbędzie się

IV Wojskowe Sympozjum Stomatologiczne,

pod patronatem naukowym
prof. dr. hab. n. med. **Jana Trykowskiego.**

Lekarze dentyści zainteresowani wzięciem udziału w spotkaniu proszeni są o kontakt z firmą Den-Medica:

Jolanta Średnicka-Piotrowska
80-462 Gdańsk, al. Jana Pawła II 6d/1
tel. 058 5121105, 058 5121107, 601668941
mail: den-medica@den-medica.com.pl
<http://www.den-medica.com.pl>.

Za udział w sympozjum każdy uczestnik otrzyma punkty edukacyjne przyznane przez Radę Lekarską WIL.

Przewodniczący
Komisji Stomatologicznej WIL
lek. dent. **Jacek WOSZCZYK**

⁴ Albert Wielki (1193–1280), filozof, teolog, przyrodznawca średniowiecza, nauczyciel Tomasza z Akwinu, dokonał klasyfikacji roślin i zwierząt, omówił kwestię zmienności gatunków, dokonał systematyki przyrody żywej.

⁵ Marcin z Urzędowa (1500–1573), profesor Akademii Krakowskiej, wybitny lekarz i botanik, lekarz przyboczny hetmana koronnego Jana Tarnowskiego.

⁶ Stefan Falimirz, lekarz wojewody Jana Tęczyńskiego, autor encyklopedii lekarsko-przyrodniczej „Herbarius” (1485) i „Ortus Sanitatis” (1490).

⁷ Stefan Gesner (1516–1565), przyrodnik i lekarz, autor licznych prac z zakresu botaniki, twórca nowożytnej bibliografii naukowej.

Pierwsza Międzynarodowa Konferencja Studentów Medycyny i Młodych Lekarzy na temat Medycyny Rodzinnej

The First International Conference of Medical Students and Junior Doctors on Family Medicine

I Zakład Medycyny Rodzinnej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi oraz Studenckie Koło Naukowe przy I Zakładzie Medycyny Rodzinnej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi organizuje w dniach 11-12 maja 2007 r. w Łodzi *The First International Conference of Medical Students and Junior Doctors on Family Medicine (Pierwszą Międzynarodową Konferencję Studentów Medycyny i Młodych Lekarzy na temat Medycyny Rodzinnej)* pod Patronatem Honorowym JM Rektora Uniwersytetu Medycznego w Łodzi prof. dr. hab. med. Andrzeja Lewińskiego oraz Prezesa Naczelnej Rady Lekarskiej dr. Konstantego Radziwiłła.

Konferencja niniejsza adresowana jest do studentów medycyny i młodych lekarzy z całego świata, a jej celem jest promocja badań naukowych związanych z medycyną rodzinną oraz międzynarodowa wymiana doświadczeń.

Dla autorów najlepszych prac prezentowanych na konferencji przewidziano cenne nagrody, w tym m.in. 500 euro dla najlepszej pracy prezentowanej przez studenta i 500 euro dla najlepszej pracy prezentowanej przez młodego lekarza.

Szczegółowe informacje o Konferencji dostępne są na stronie www.zmr.lodz.pl

W dniach **31.08. – 02.09.2007 r.** w Pabianicach k. Łodzi odbędzie się

III Ogólnopolski Motocyklowy Zlot Lekarzy „DoctoRRiders” Pabianice 2007

Zgłoszenia przyjmowane są pod adresem: OIL w Łodzi ul. Czerwona 3, 93-005 Łódź

tel. +48426831791 w. 120 lub mailem : doctorriders@op.pl, www.oil.lodz.pl link DoctoRRiders

W zgłoszeniu proszę wpisać: imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania, miejsce pracy, specjalizację, telefon i mail kontaktowy, markę motocykla, rok produkcji oraz dane osoby towarzyszącej.

WSTĘP NA TEREN ZLOTU TYLKO ZA ZAPROSZENIAMI IMIENNYMI!!!

Termin przyjmowania zgłoszeń upływa dnia **15.07.2007 r.**

Organizator zapewnia: wyżywienie zlotowe i nocleg na kanadyjkach w namiotach wojskowych 10 osobowych, wieczorne spotkania, konkursy, koncert, paradę, ochronę.

Istnieje możliwość zakwaterowania w hotelach **na koszt własny** (ceny promocyjne):

Hotel MAX klasy turystycznej tel. 48422159676 (na terenie zlotu)

Hotel Włókniarz * tel. +48422151501, +48422121058, ul. Grota Roweckiego 3

(1100 m od terenu zlotu), www.hotel.pabianice.pl

Hotel Piemont *** tel. +48422271414, ul. Kilińskiego 25 (2000 m od terenu zlotu), ww.piemont.com.pl

Termin rejestracji uczestników zlotu 31.08.07r. od godziny 12.00.

Opłata zlotowa wynosi: **100 zł** od każdego uczestnika (kierowca),

50 zł – osoba towarzysząca, tzw. „plecak”, **50 zł** – kierowca kobieta

Wpłaty prosimy dokonywać na konto PKO BP SA I Oddział w Łodzi;

98102033520000160200100362 z dopiskiem „**zlot motocyklowy**” do **15.07.2007**

Wszystkich chętnych bardzo gorąco zapraszamy!!!

Organizatorzy: Motocyklowy Klub Lekarzy **DoctoRRiders**

Okręgowa Izba Lekarska w Łodzi informuje, że w dniach 20–22 kwietnia 2007 r. organizuje

VII Mistrzostwa Polski Lekarzy w Siatkówce Halowej

Zapraszamy do udziału zainteresowane drużyny z poszczególnych OIL.

Ze względów organizacyjnych uprzejmie prosimy o wstępne potwierdzenie udziału **do końca marca br.**

u organizatora mistrzostw: **dr Bogusław Rataj**, tel. 0-602/ 57 40 99.

Warunkiem uczestnictwa w turnieju jest przesłanie wpisowego w wys. **400 zł** od drużyny

w nieprzekraczalnym terminie do **31 marca 2007 r.**

na konto OIL w Łodzi: PKO BP SA I Oddział w Łodzi

nr konta 98 10203352 0000 160200100362, z dopiskiem „Piłka siatkowa”

Szczegółowy program Mistrzostw zostanie przesłany w kwietniu do zainteresowanych drużyn.

1st International Conference of Medical Students and Junior Doctors on Family Medicine

May 11-12, 2007, Lodz, Poland

Under auspices of

Prof. Andrzej LEWINSKI, Rector of the Medical University of Lodz
Dr. Konstanty RADZIWIŁŁ, President of the Polish Medical Chamber

Organised by the Student Scientific Organisation of the First Department of Family Medicine,
Medical University of Lodz and the First Department of Family Medicine, Medical University of Lodz

for more information visit **www.zmr.lodz.pl**

WHO? Full-time medical students and junior doctors (those who have finished their studies no earlier than in 1997) are invited to take part in this exceptional Conference.

WHY? The aim of the Conference is to encourage medical students and junior doctors from all over the world to conduct scientific research in the field of Family Medicine. No one who seriously thinks of the career in this field should miss this golden opportunity to present his/her results and discuss them with peers from other countries and continents. We believe that this Conference will be also a unique platform for exchange of experience and promotion of Family Medicine world-wide. We hope to meet you all in Lodz, one of the most interesting and dynamic cities in Poland!

DON'T MISS! A number of awards is prepared for the authors of best presentations, including Best Study Award for Students and Best Study Award for Junior Doctors amounting 500 euro each!

CONFERENCE FEE until February 28th - 15 euro / 50 PLN, from March 1st to April 20th - 30 euro / 100 PLN, from April 21st - 45 euro / 150 PLN. Conference fee includes conference materials, accommodation in student hostel and a Friday Night Party!

XXIV Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Ortopedów Wojska Polskiego

pod auspicjami Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego

Jurata - Hel 17-19 maja 2007

Jubileusz 40-lecia Oddziału Chirurgii Urazowej i Ortopedii

Szpitala Marynarki Wojennej w Gdańsku Oliwie

Komitet Organizacyjny
Konferencji Naukowo-Szkoleniowej
Ortopedów Wojska Polskiego

Gdańsk-Oliwa, 11 styczeń 2007 r.

17-19 maja 2007

Jurata

Przewodniczący Komitetu
Organizacyjnego
dr n. med. Jerzy Gawlikowski
Ordynator Oddziału

Siedziba Komitetu Organizacyjnego
Oddział Chirurgii Urazowej i Ortopedii
7 Szpital Marynarki Wojennej SP ZOZ
80-305 Gdańsk, ul. Polanki 117

Konto Konferencji
PEKAO S.A. V O/GDAŃSK
84 1240 2920 1111 0000 4499 1111
(Konferencja Naukowa Ortopedów WP)

Telefon/fax: (+48 058) 552 63 30
Telefony: (+48 058) 552 63 68, 626 10 84
Telefon komórkowy: (+48) 501 12 80 80
e-mail: ortopedia@op.pl

Komunikat

Komitet Organizacyjny zawiadamia, że w dniach 17-19.05.2007 r. na terenie WZW „Jantar” w Juracie na Półwyspie Helskim odbędzie się **XXIV Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Ortopedów Wojska Polskiego**.

TEMATAMI ZJAZDU BĘDĄ:

- I. TEMATY GŁÓWNE:
 1. SKOSTNIENIA POZASZKIELETOWE
 2. OBRAŻENIA KRĘGOSŁUPA
- II. TEMATY WOLNE
- III. SESJA PLAKATOWA

Przewodniczący
Komitetu Organizacyjnego

dr n. med. Jerzy Gawlikowski

Przewodniczący
Komitetu Naukowego

plk prof. dr hab. n. med. Wojciech Marczyński

<http://www.ekonferencje.pl/ORTWP/>

Wielkopolska Szkoła Diagnostyki Obrazowej **OBRAZ**

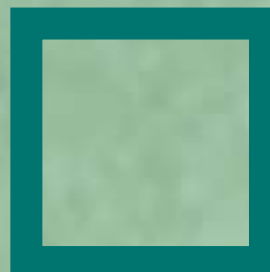
zaprasza lekarzy na
praktyczne kursy ultrasonografii

Szkolenia odbywają się w okolicach Poznania.
Aktualna oferta na stronie internetowej www.obraz.pl
oraz w „Gazecie Lekarskiej” w rubryce „Kursy, szkolenia, zjazdy”
Kursy dają prawo do punktów edukacyjnych.

Biuro OBRAZ.PL:

Wielkopolska Szkoła Diagnostyki Obrazowej
ul. Świerkowa 23, 62-050 Mosina
telefon/fax: (61) 8-19-25-00
telefon komórkowy: 603-762-041
e-mail: obra@obraz.pl

www.obraz.pl

WIDZISZ WIĘCEJ